

MINOES

SHOOTINGSCRIPT 28 november 2000

Naar het gelijknamige boek van Annie M.G. Schmidt

Scenario: Tamara Bos, met bijdragen van Burny Bos en Vincent Bal

Producent: Bosbros

0. Zeer close bloemetjespapier dat over een 'giftig-pictogram' wordt geplakt.

1. EXT TOEGANGSWEG KILLEENDOORN – NACHT

Kleine compacte vaten. Een heftig gerammel. De vaten rammelen tegen elkaar onder het tentdoek van een open vrachtwagentje.

De bestuurder kijkt even in de achteruitkijkspiegel. Dan is zijn blik op de weg gericht. De koplampen van de auto verlichten het asfalt.

Het vrachtautootje rijdt op snelheid over de weg. De koplampen verlichten het welkomstbord van Killendoorn. ***Killendoorn: een geurrijke gemeente.***

De chauffeur van de auto zet de motor af. De koplampen gaan uit.

Vanaf een heuvel, rijdt de auto, motorloos muisstil, het stadje Killendoorn in.

2. EXT RESTAURANT MONOPOOL – NACHT

De auto passeert restaurant de Monopool, waar wat late eters nog zitten te tafelen.

3. EXT GROENMARKT – NACHT

De auto rijdt over het centrale plein van het stadje waar onder andere het gebouw van de Killendoornse Courant staat. Op de markt staat de gesloten haringkar.

4. INT POLITIEBURO – NACHT

Een dienstdoende politieagent zit met zijn rug naar het raam te puzzelen. Hij merkt het vrachtautootje dat geruisloos passeert niet op.

5. EXT POLITIEBURO – NACHT

Het autootje passeert het politiebureau.

6. EXT EMMALAAN – NACHT

Een poes, MINOES, scharrelt in een tuin. In het nabijgelegen huis zien we het silhouet van een poes in het raam. Het is de zuster van Minoes.

ZUSTER MINOES:

Minoes! Minoes. Kom. We moeten binnenkomen.

Poes Minoes kijkt even om naar het huis.

POES MINOES:

Wacht nou even...ik hoor een muis.

Poes Minoes sluipt door een gat in de heg.

In de donkere nacht wordt het vrachtautootje verderop weer gestart.

Poes Minoes scharrelt door de bossages langs de weg. Ze steekt over. De ogen van de poes lichten op door de lichten van de naderende auto. Het zijn bijzonder mooie ogen. De poes staat even doodstil in het schijnsel van het licht op de straat.

De chauffeur van het vrachtautootje kan de kat net ontwijken. De vaten achterin rollen woest tegen elkaar. Poes Minoes deinst achteruit. Het autootje passeert slingerend. De kat ziet hoe één vat uit de open laadbak valt. Het vrachtautootje rijdt door. Het vat stuitert over straat en rolt over een klein grasveldje. Het vat botst met een kloink tegen een wipkip, waardoor de richting verandert en het vat in het naastgelegen dichte struikgewas rolt. De wipkip wiebelt even na. De poes Minoes rent nieuwsgierig op de struiken af. De geschrokken kat blaast, met hoge rug, close op de camera.

FADE OUT

MINOES

7. INT KAMER BIBI – DAG

Vrolijke niks-aan-de-hand-muziek. (misschien iets in de trant van 'miauw-miauw-miauw') BIBI VAN DAM, een meisje van een jaar of negen zit aan haar tafeltje te tekenen. Om haar hals hangt een kettinkje met een Afrikaans kattenfiguurtje dat bungelt op het ritme van haar fanatieke tekenen. Bibi is blijkbaar niet tevreden over dat wat ze aan het tekenen is. Ze frommelt het papier in elkaar en gooit het achter zich. Achter haar ligt een hoop proppen. Bibi begint verbeteren aan een nieuwe tekening. Het is verder ook een rommeltje op haar kamer: speelgoed en kleren slingeren rond. Er klinkt gemiauw. Bibi staat op. Ze klimt op een stoel voor het raam en kijkt naar buiten. Ze ziet dikke JOOP, een forse zwarte kat die haar hongerig door het raam aankijkt. Bibi opent het raam.

BIBI:

Dag Joop, heb je nou al weer honger?

Joop miauwt. Bibi springt van haar stoel en loopt langs haar tafeltje naar haar boekenkast. Uit de boekenkast trekt ze een groot boek met een flinke rug. Ze opent het boek. Er zit een verstopplaats in het boek. Bibi haalt er een pak kattenbrokjes uit. Bibi schudt de brokjes in de goot bij haar raam. Joop, krabt zich nog even lekker aan zijn dij en begint dan te eten. In de verte zien we het silhouet van de Deodorantfabriek. Er klinkt een sirene van een politieauto die niet al te ver weg langs raast. Bibi wil zich voor over buigen als ze plots de stem van haar moeder hoort.

MEVROUW VAN DAM (OFF):

Bibi. Heb je je kamer al opgeruimd?

Bibi stopt de doos brokjes terug in het boek.

BIBI:

Jaha.

Bibi kijkt uit het raam, dan voelt ze dat er iemand naar haar kijkt. Ze draait zich om. Haar moeder, mevrouw van Dam, staat in de deuropening en kijkt gepikeerd naar alle rotzooi in de kamer. Bibi lacht verontschuldigend.

BIBI:

Bijna klaar.

Mevrouw van Dam begint geïrriteerd de proppen papier van de grond te rapen. Bibi kijkt weer door het raam naar dat wat er bij de Deodorantfabriek gebeurt.

8. EXT BRAAKLIGGEND TERREIN – DAG

TIBBE, een jonge verlegen journalist van eind twintig, komt aangefietst bij het braakliggende terrein dat voor de Deodorantfabriek ligt. Blauwe zwaailichten verraden dat zowel de politie als de brandweer zich bij de fabriek ophouden. Tibbe stalt zijn fiets tegen een hek dat door de Killendoornse politie haastig is neergezet. Onder het gewicht van de fiets valt het noodhek rammelend om. Tibbe maakt een verontschuldigend gebaar tegenover een politieagent. Hij zet het hek snel overeind, mompelt bijna onhoorbaar naar de agent 'pers' en loopt dan nieuwsgierig op de fabriek af.

9. EXT DEODORANTFABRIEK – DAG

De brandweer blust het kleine brandje door het kelderraam. Een politieman is in gesprek met een gesoigneerde heer in krijtstreep pak, de directeur van de fabriek: meneer Ellemeet. Tibbe pakt zijn opschriftboekje en pen en sluit zich bij de twee aan.

ELLEMEET (vriendelijk lachend):

Een ontplofte verwarmingsketel. Een storm in een glas water.

Ellemeet steekt een sigaartje op en loopt weg van Tibbe in de richting van de blussende brandweerman. Tibbe probeert meneer Ellemeets aandacht te krijgen. Hij steekt zijn hand op. Aarzelt iets te zeggen.

TIBBE:

Meneer Ellemeet zou ik even...

Ellemeet heeft geen aandacht voor Tibbe, hij is in gesprek met de brandweerman. Tibbe probeert weer de aandacht te trekken.

TIBBE:

Meneer El...

MEDEWERKER:
Meneer Ellemeet!

Ellemeet kijkt op in de richting van Tibbe. Tibbe denkt dat hij naar hem kijkt, verlegen blozend zoekt hij zijn vraag. Ellemeet glimlacht vriendelijk, loopt dan langs Tibbe naar een medewerker van de fabriek. Tibbe gaat verontschuldigend opzij.

TIBBE:
Oh sorry.

Ellemeet praat even met de medewerker. Dan komt Tibbe's collega SJOERD, ook eind twintig, naast hem staan. Hij kijkt nieuwsgierig naar Tibbe.

SJOERD:
Wat is er aan de hand, Tibbe?

Tibbe kijkt geschrokken opzij.

TIBBE:
Hé Sjoerd.

SJOERD:
Ik was toevallig in de buurt. Heb je Ellemeet al gesproken?

Tibbe schudt zijn hoofd.

TIBBE:
Bijna...

Ellemeet is net klaar met het beantwoorden van de vraag van de medewerker. Voordat dat tot Tibbe is doorgedrongen, trekt Sjoerd al de aandacht.

SJOERD (hard en aanwezig):
Meneer Ellemeet!

Ellemeet kijkt direct op.

SJOERD:
Sjoerd de Wit, Killendoornse Courant. Zou ik u een paar vraagjes mogen stellen?

ELLEMEET:
Met alle plezier.

Sjoerd kijkt even over zijn schouder, wenkt Tibbe dat hij mee moet komen, maar Tibbe schudt zijn hoofd. Tibbe ziet hoe Sjoerd en Ellemeet in gesprek raken.

Tibbe druipt af. Hij loopt naar zijn geparkeerde fiets die tegen de afrastering naar het braakliggende terrein staat. Hij kijkt even naar de schichtige zwangere zwerfkat, JAKKEPOES, die over het terrein loopt.

10. INT KANTOOR PIA BONGERS – DAG

In een hoekje van het redactiekantoor van de Killendoornse Courant bevindt zich het kantootje van de eindredactrice. De hoofdredactrice PIA BONGERS, een goed verzorgde vrouw van begin vijftig, zit achter haar bureau.

PIA BONGERS:
Zwangere Zwerfkat Ontkomt aan Explosie?

Voor Pia ligt een artikel. Bovenaan het papier staat in vette letters ZWANGERE ZWERFKAT ONTKOMT AAN EXPLOSIE. Tibbe wijst op zijn foto's.

TIBBE:
Die poes was duidelijk zwanger, kijk ma...

PIA BONGERS (geïrriteerd):
Ja ja ja...ongetwijfeld.

In de vensterbank zit TINUS, de rood-witte redactiekat te soezen. Door het raam zien we de redactie waar Sjoerd de Wit nijver zit te tikken. Pia kijkt Tibbe streng aan. Tinus springt op de grond en loopt naar de deur.

PIA BONGERS:
Tibbe, dit gaat gewoon niet. Een zwerfkat, sorry een zwangere zwerfkat gered. Nou en? Nieuwsfeiten wil ik. Keiharde nieuwsfeiten. Katten zijn niet interessant voor de krant. Ik geef je nog één kans. Morgen wil ik een stukje met nieuws. Echt nieuws. Een brandje, een jubileum, is me om 't even. Zoniet... dan zal ik je toch echt moeten ontslaan.

Tibbe loopt duidelijk zeer down naar de deur, waar Tinus zich voor de gesloten deur ophoudt. Voor hij de deur opent kijkt Tibbe Pia nog even sip aan.

PIA BONGERS:
Sorry.

Tibbe knikt. Hij verlaat de kamer. Tinus glipt langs zijn benen mee naar buiten.

11. EXT GEBOUW KILLEENDOORNSE COURANT – DAG

Tibbe komt naar buiten. Hij zucht diep en sloft op zijn fiets af. Daar zit de stoere Tinus pontificaal op zijn zadel. Tibbe aait Tinus over zijn koppie.

TIBBE:

Het is waar Tinus. Ik ben verlegen. En als je bij een krant werkt mag je niet verlegen zijn. Je moet naar iedereen toe durven stappen.

Tinus kijkt Tibbe begrijpend aan.

TIBBE:

Je moet naar de minister durven gaan, zelfs al zit hij in bad. En dapper vragen: vertelt u eens wat hebt u gedaan vannacht?

Om de hoek komt het kopje van de witte Leentje van de bakker. Tinus springt miauwend van het zadel. Tibbe stapt op de fiets.

TIBBE:

Toch moet het me lukken. Ik zal een nieuwtje vinden. (hij ziet de kop voor zich)
Van onze journalist: NIEUWS LIGT OP STRAAT.

Met deze positieve gedachten rijdt Tibbe weg. Tinus en Leentje doen even neussie-neussie.

12. EXT STRATEN KILLEENDOORN – DAG

Het regent. Een doorregende Tibbe trapt stevig door op zijn fiets. Het is geen prettig weer. Tibbe kijkt speurend om zich heen. Hij is op zoek.

TIBBE:

Nieuws. Nieuws. Er moet toch ergens nieuws zijn.

Op de hoek van de straat ontwaart hij een haringstal.

TIBBE:

Nieuwe haring! (zichzelf vermanend) Hou toch op.

13. EXT GROENMARKT – DAG/SCHEMER

Tibbe parkeert zijn fiets tegen de haringkar, waar de haringman Harry bezig is met het schoonmaken van de spullen in zijn kar. Hij staat op het punt te sluiten.

TIBBE (in zichzelf mompelend):

Man Koopt Haring.

Tibbe schudt zijn hoofd. Een auto rijdt vlak langs hem. Het is de Jaguar van meneer Ellemeet. De wielen rijden door een plas water en splasht tegen Tibbe's broek.

TIBBE:

Snelheidsduivel Bezorgt Journalist Nat Pak.

HARRY DE HARINGMAN, een vrolijke blozende dertiger, buigt zich over de toonbank.

HARINGMAN:
Goeieavond Tibbe, zei je iets?

TIBBE (blozend):
Twee slibtongetjes alsjeblieft, Harry.

De haringman maakt de vissen schoon. Tibbe telt gepast geld uit op de toonbank. De haringman doet de visjes in een tasje als er woest geblaf klinkt. Tibbe en de haringman kijken in de richting van een boom verderop het pleintje. De hond MARS wordt door zijn bazinnetje, MEVROUW ELLEMEET, met moeite weggetrokken van de boom.

MEVROUW ELLEMEET:
Kom, Mars, lieverd alsjeblieft.

Tibbe pakt het tasje, groet de haringman en loopt weg van de kraam. Hij loopt met zijn fiets aan de hand op de boom af. **Op de achtergrond sluit Harry zijn kraam af.**

14. EXT GROENMARKT – DAG/SCHEMER

Tibbe staat onder de boom. Hij kijkt omhoog. Eerst ziet hij alleen maar bladeren. Dan ziet hij een gepantied damesbeen. Tibbe deinst even geschrokken terug. **Harry de haringman rijdt met zijn kraam weg van de Groenmarkt.**

Tibbe overwint zijn schroom en kijkt weer naar de plek van het been. Een angstig hoofd kijkt hem nu aan. Het is het hoofd van een klein dametje in mantelpakje, MINOES.

MINOES:
Is ie weg?

TIBBE:
Wie?

MINOES:
Die hond.

TIBBE:
Hij is weg. Komt u maar.

MINOES:
Ik durf niet. Het is zo hoog.

Tibbe zet zijn fiets tegen de boom. Hij klimt op deze wankel constructie en reikt met zijn armen naar de dame in de boom.

TIBBE:
Ik houd uw been wel vast. Als u dat ander been nou laat zakken.

Minoes laat haar andere been zakken en springt dan met een lenige sprong op de grond. Ze raakt daarbij Tibbe die begint te wiebelen op zijn wankele constructie en valt. Tibbe komt naast een koffertje terecht. Minoes kijkt zoekend om zich heen. Tibbe pakt het koffertje op.

TIBBE:
Zocht u dit?

MINOES:
Ja dank u.

Tibbe wijst op Minoes' mantelpakje.

TIBBE:
Uw jasje is een beetje groen geworden.

Minoes klopt het groen van haar jasje.

MINOES:
Ik kan het niet helpen. Ik moet de boom in als er een hond aankomt.

Minoes pakt het koffertje van Tibbe over.

MINOES:
Bedankt.

Tibbe trekt zijn blocnote tevoorschijn, slaat een blaadje om en klikt zijn pen.

TIBBE:
(in zichzelf) Juffrouw In Boom. (hardop) Vertelt u eens. Waar komt die angst voor honden vandaan?

Tibbe kijkt vragend op. Maar de dame is verdwenen.

15. INT TRAPPENHUIS VAN DAM – AVOND

Tibbe komt de trap op. Op de overloop gaat de deur open. Bibi steekt haar hoofd om de hoek van de deur.

TIBBE:
Hé Bibi.

Bibi is blij dat ze Tibbe ziet.

BIBI (zacht):
Mag ik even computeren?

Tibbe knikt en wenkt haar mee te gaan. Heel zacht sluit Bibi de deur van de étage die ze met haar vader en moeder bewoont. Ze loopt in haar pyjama achter Tibbe aan de trap op. In haar handen heeft ze een floppy/CD-ROM.

16. INT ZOLDER/KEUKEN TIBBE - AVOND

Een rommelige woonzolder. Eén grote kamer met een bed. In een hoekje een open keukentje met een douchehok en een stukje rommelzolder. Op het aanrecht staat een oude mixmachine en een jaren-vijftig-kauwgomballenautomaat. Tibbe staat achter zijn kookplaatje dat op zijn koelkast staat en bakt visjes. Het walmt. Bibi zit achter Tibbe's laptop. Ze lacht omdat ze iets heeft gerommeld aan Tibbe's computer. Ze typt op zijn toetsenbord. Er klinken authentieke tikgeluiden. Tibbe kijkt verbaasd op.

BIBI:

Van een vriendinnetje...echte type-geluiden.

Tibbe loopt even naar de computer en drukt op de toetsen. Ze maken het geluid van een echte typemachine. Tibbe glimlacht.

BIBI:

Leek me wel leuk voor een journalist.

Tibbe laat z'n glimlach vallen. Hij krijgt een serieuze trek op zijn gezicht. De visjes in de pan beginnen nu echt te walmen. Tibbe haast zich naar de pan, pakt hem van het vuur en doet het raam open. Gadeslagen door Bibi die wat kauwgomballen uit de automaat haalt.

BIBI (kauwend):

Ik kan het er ook weer afhalen, hoor.

Tibbe haalt zijn schouders op. Hij pikt een kauwgombal van Bibi en doet hem in zijn mond.

TIBBE:

Maakt niet uit. Morgen word ik toch ontslagen.

BIBI:

Echt?

Tibbe haalt zijn schouders op.

TIBBE:

Tenzij ik nog een goed stukje schrijf. (tegen Bibi) heb jij nog nieuws?

BIBI (trots):

Ik had een acht voor mijn opstel.

TIBBE (ook trots):

Dat is mooi, (Tibbe legt de visjes op zijn bord) maar geen nieuws ben ik bang.

Tibbe gaat met zijn bordje naast Bibi zitten. Op zijn bord liggen twee iets te heet gebakken donkergekleurde visjes. Bibi probeert een bel te blazen. Het lukt niet.

TIBBE:

Ik durf te weinig, dat is het probleem. Ik durf niks. (hij ziet Bibi's 'bel-poging'.
Je tong, je moet het met je tong doen. Zo.)

Tibbe blaast een bel. Op dat moment zwaait in het keukengedeelte, de deur van Tibbe's zolder open. De huisbazin en moeder van Bibi, MEVROUW VAN DAM (in de veertig en licht-astmatisch) staat in de deuropening. De bel knalt in Tibbe's gezicht. Mevrouw van Dam hoest vanwege de kookwalm.

MEVROUW VAN DAM:

Bibi. Hier word ik een beetje boos van. Jij moet naar bed, dat weet je best
Sorry Tibbe.

Bibi gaat snel naar haar moeder die de deur voor haar openhoudt. Mevrouw van Dam onderdrukt een klein nies. Voor ze de deur sluit kijkt ze nog even naarbinnen.

MEVROUW VAN DAM:

Zal ik hier echt niet een keer nat komen afnemen? Ik heb vanavond nog wel
een uurtje.

TIBBE (vriendelijk):

Nee, ik moet nog een stukje schrijven.

Mevrouw van Dam knikt en doet de deur dicht.

Tibbe kijkt nog eens naar de geblakerde visjes, ruikt er even aan en besluit ze niet op te eten. Hij loopt ermee naar de vuilnisbak. Tibbe opent de deksel en gooit de visjes weg.

In een vlot tempo zien we Tibbe's ritueel voor hij gaat schrijven: Uit de kauwgomballen-automaat pakt hij een handje vol kauwgomballen, hij schenkt een kopje koffie in en loopt ermee naar zijn bureau. Hij gaat achter zijn laptopje zitten. Aan de ene kant van zijn laptop zet hij het kopje koffie, aan de andere kant legt hij het rijtje gekleurde kauwgomballen. Tibbe neemt een slok koffie. Hij pakt een kauwgombal van het rijtje en gooit hem in zijn mond. Hij kijkt naar het lege scherm.

17. EXT DAK STADHUIS – NACHT dialoog tante Moortje iets ingekort

E Een wat oudere sierlijke blauw-grijze kat, TANTE MOORTJE zit op het dak van het stadhuis zichzelf te wassen met haar pootje. Als ze klaar is kijkt ze even naar zichzelf in een plas regenwater. Ze schrikt als ze het gezicht van een mens weerspiegeld zit. Tante Moortje kijkt op, recht in het gezicht van Minoes.

MINOES:

Tante Moortje...

De kat schiet weg achter een nabij gelegen schoorsteen. Minoes kijkt even verwonderd, maar doet dan een stapje dichterbij de schoorsteen. Tante Moortje steekt haar kop om de hoek van de schoorsteen. Ze bekijkt Minoes zorgvuldig.

TANTE MOORTJE (geaffecteerd):
Je bent het echt. Minoes. Nicht Minoes uit de Emmalaan. Oh God kind.
Kom hier. Ik wil niet dat ze ons samen zien.

Minoes loopt op de schoorsteen af.

MINOES (opgelucht):
Tante. Wat ben ik blij dat ik u zie.

Minoes kruipt naast haar tante om het hoekje van de schoorsteen. Eigenlijk is Minoes te groot voor deze schuilplaats, maar ze zit wel droog. Ze buigt met haar kopje naar haar tante. Ze snuffelen even aan elkaar.

TANTE MOORTJE:
't is dus echt waar. Wat zie je er uit! En wat is dat voor een vreselijke outfit?

MINOES:
Die heb ik..... geleend.

TANTE MOORTJE (verontwaardigd):
Gestolen! (Ze neemt Minoes op van top tot teen) Heb je nog wel een staart?

MINOES:
Niet eens een knobbeltje.

TANTE MOORTJE:
Hoe kon dat nou toch gebeuren, Minoes? Jij, die toch van de allerbeste kattenfamilie van Killendoorn bent.

MINOES:
M'n zuster draait mij de staart toe. Eigen schuld, zegt ze. Ze wil me niet meer kennen.

TANTE MOORTJE:
Tsss...Begrijpelijk. *Mens zijn*. Voor geen duizend kanaries zou ik een mens willen zijn. Is er tovenarij in het spel?

MINOES:
Ik weet het niet. Ik weet alleen dat ik naar buiten ging als kat en terugkwam als juffrouw.

Tante Moortje kijkt Minoes met een medelijdende blik aan.

TANTE MOORTJE:
't zal toch je eigen schuld wel zijn. Een goeie raad: was je met spuug. Lik jezelf.
Dat is het begin en het eind van alle wijsheid. Heb je al een huis?

Minoes schudt haar hoofd.

18. INT ZOLDER TIBBE – NACHT

De koffie is op. Het rijtje kauwgomballen is gehalveerd. Tibbe blaast verveeld een grote bel. JUFFROUW IN BOOM, staat er op het scherm. Tibbe staart voor zich uit. Hij typt een paar zinnen. Buiten begint het te miezeren. Tibbe kijkt even naar de regen. Dan kijkt hij naar zijn scherm. Tibbe leest de tekst.

TIBBE:

Vanavond, omstreeks acht uur, werd een dame op de Groenmarkt achtervolgd door een hond. In paniek klom zij tot in één der hoge iepen, tot boven in de kruin. Aangezien zij er niet meer uit durfde, bood ik haar de helpende hand.

Tibbe kijkt naar het scherm.

TIBBE:

Het is een stukje.

Hij denkt een fractie na, schudt zijn hoofd en begint dan alle letters één voor één weg te deleten. Op dat moment klink er gerommel uit het keukengedeelte. Tibbe kijkt verbaasd op.

TIBBE:

Bibi?

Tibbe schuift zijn stoel naar achteren, hij komt overeind en loopt naar de keuken.

19. INT KEUKEN TIBBE– NACHT

Tibbe doet de deur van de keuken open. Hij schrikt als hij in het maanlicht dat door het keukenraam valt, een jonge vrouw in de keuken ziet staan. Het is Minoes. Ze zit met haar kop in de vuilnisbak. Tibbe werpt een snelle blik naar het open raam. Als hij terugkijkt heeft de vrouw haar hoofd uit de vuilnisbak getrokken. Ze kijkt Tibbe aan, met een grote visgraat in haar mond. Dan schiet ze vlug, als een kat, onder de tafel.

Tibbe knippert even met zijn ogen, kijkt naar de lege plek bij de vuilnisbak en schudt zijn hoofd. Dan gaat hij voorzichtig door zijn knieën. Hij tilt het tafellaken op en ziet de vrouw in het mantelpakje die wat schichtig onder de tafel zit.

TIBBE:

Eh...hallo juffrouw?

De vrouw pakt de graat uit haar mond en glimlacht vriendelijk. Ze kijkt hem met scheve ogen aan. Haar haar valt in pletterige sliertjes om haar hoofd en haar mantelpakje is druipnat.

MINOES:

Excuseert u mij meneer. Ik zat hier op uw dak en het rook zo heerlijk. Zodoende ben ik door het raam naar binnen geklommen.

Tibbe herkent Minoes. Hij pakt de graat op.

TIBBE:

Dat is ook toevallig. Ik was net... we hebben elkaar vanmiddag toch ontmoet?

Minoes knikt.

TIBBE:

De visjes zijn helaas op, maar als u zo'n honger hebt... wilt u een boterhammetje misschien...met sardientjes?

Minoes komt onder de tafel vandaan. Ze schurkt tegen Tibbe.

MINOES:

Erg graag.

Tibbe deinst achteruit.

TIBBE:

Gaat u maar even zitten.

Tibbe gooit de visgraat in de vuilnisbak. Minoes gaat schuw en nat op een keukenstoel zitten. Minoes kijkt toe hoe Tibbe een blikje sardines openmaakt.

TIBBE:

Mag ik misschien weten hoe u heet?

MINOES:

Minoes. (ze kijkt even naar haar outfit) Juffrouw Minoes.

TIBBE:

Juist. En ik ben...

MINOES:

... meneer Tibbe. Toch?

Tibbe kijkt verbaasd.

TIBBE:

Inderdaad...Maar zeg maar Tibbe.

MINOES:

Als u het goed vindt blijf ik liever meneer Tibbe zeggen.

Tibbe zet het bordje boterhammetjes voor haar neer.

TIBBE:

Wat deed u eigenlijk op het dak?

MINOES:
Ik zocht een vaste baan.

TIBBE:
Op het dak?

Minoes zegt niks. Ze begint aan de boterhammetjes, dat wil zeggen ze peutert de kleine visjes er tussen uit.

MINOES:
U werkt bij de krant, toch?

Tibbe krijgt een trotse uitdrukking. Hij gaat ook aan de keukentafel zitten. Minoes stopt een visje in haar mond.

TIBBE:
Ik ben werkzaam op de redactie.
Artikelen schrijven, nieuwsfeiten opsporen...

Minoes onderbreekt hem.

MINOES:
Maar niet lang meer, toch?

TIBBE:
...Hoe weet u dat?

MINOES:
Oh..eh...gehoord. Dat stukje over de Deo vonden ze niks.

Tibbe is nu zeer verbaasd.

TIBBE:
Wie heeft u dat verteld?

MINOES:
Tante Moortje.

TIBBE:
Tante Moortje? Ik ken helemaal geen tante Moortje.

MINOES:
De kat van de burgemeester. Die had het weer van mevrouw Pastoor.

TIBBE:
Mevrouw Pastoor?

MINOES:
De kat van meneer Pastoor..

Tibbe denkt dat hij met een gekkin te maken heeft.

TIBBE:

Juist. U moet maar weer eens weg. Leuk kennis gemaakt te hebben.

Minoes maakt geen aanstalten om te vertrekken. Ze werpt een blik naar buiten.

TIBBE:

Het is al laat. En ik moet nog een stukje schrijven.

Het regent hard. De druppels spatten op in de dakgoot. Minoes kijkt Tibbe peinzend aan.

MINOES:

Ik dacht eigenlijk dat ik wel iets voor u kon betekenen. Ik heb een paar nieuwtjes gehoord onderweg.

TIBBE:

Nieuwtjes? Wat dan?

MINOES:

Zou ik dan een nachtje mogen blijven?

Tibbe komt dichterbij.

TIBBE:

Goed goed. Voor één nachtje. Als het interessant nieuws is, natuurlijk. Wat heeft u precies gehoord?

MINOES:

De Jakkepoes krijgt binnenkort weer jongen.

TIBBE:

Oh juist. Over katten mag ik niet meer schrijven. Dat vindt de krant niet interessant.

MINOES:

Jammer.

TIBBE:

Jammer ja. Heeft u misschien nog wat meer nieuws?

Minoes denkt even na. Ze knikt.

MINOES:

Mevrouw Pastoor heeft een pot gouden munten gevonden, maar of dat nou zo interessant is.

Tibbe kijkt Minoes verbaasd aan.

20. EXT KERKHOF - NACHT

Heel vroeg in de ochtend, nacht nog. Met een ongelovig gezicht duwt Tibbe het oude piepende hek rond de kerk open. Hij betreedt het knerpende grindpad en kijkt wat om zich heen. Opeens klinkt er geritsel. Tibbe blijft geschrokken staan. MEVROUW PASTOOR, een cyperse poes met witte bef komt vanachter een eeuwenoude grafsteen tevoorschijn. Ze kijkt Tibbe stoïcijns aan. Tibbe loopt op haar af. Hij gaat door zijn hurken bij een omgewoeld stukje aarde. Met een stokje wipt hij een kattendrol weg.

TIBBE:
Journalistiek, bah...

Mevrouw Pastoor kijkt hooghartig door haar ene oog. Tibbe wroet verder en ziet iets glimmen. Tibbe pakt het op en veegt de aarde er vanaf. Het is een gouden munt. Tibbe lacht. Hij kijkt even vrolijk naar mevrouw Pastoor en 'proeft' een krantenkop.

TIBBE:
Kat Vindt Schat

Tibbe graaft verder met zijn handen en legt enthousiast woest gravend een pot vol gouden munten bloot.

21. EXT KERK – NACHT

Met de pot gouden munten in zijn armen loopt Tibbe naar de deur van de pastorie. Hij klopt aan. Mevrouw Pastoor komt ook aangelopen. MENEER PASTOOR, een zestiger in gewijde pyjama kijkt nieuwsgierig verrast naar Tibbe. Langs de benen van de Pastoor glipt Mevrouw Pastoor naar binnen.

MENEER PASTOOR:
Tibbe, wat brengt u hier op dit onzalig uur?

Nu pas ziet meneer Pastoor de pot in Tibbe's armen. Hij kijkt er verbaasd naar.

TIBBE (trots):
Van onze eigen verslaggever: Journalist Ontdekt Oud Goud

22. INT REDACTIE KILLEENDOORNSE COURANT – DAG

De klok geeft aan dat het tien uur is. De redactie is in vergadering, er is één lege plek aan de vergadertafel, de plek van Tibbe. De eindredactrice, Pia Bongers geeft leiding aan een drukke vergadering.

PIA BONGERS:
Oké, we openen met dat stukje van Sjoerd. Een prima stukje, Sjoerd.

Sjoerd knikt content. Op dat moment komt Tibbe binnen.

TIBBE:
Sorry dat ik wat laat ben...

Tibbe legt zijn spullen, een tas en een map met fotomateriaal op de tafel.

TIBBE:
Ik moest even op mijn foto's wachten.

Iedereen kijkt Tibbe verbaasd aan. Tibbe toont een foto van de pastoor in pyjama die met een verrast gezicht een pot gouden munten vasthoudt. Ook mevrouw Pastoor staat erop.

TIBBE:
Miljoenenvondst Op Het Kerkhof...leek mij wel een pakkende kop.

De redacteurs buigen zich over het fotomateriaal. Ook Sjoerd. Hij kijkt Tibbe jaloers aan.

SJOERD:
Hoe kom je daar nou aan?

Tibbe voelt zich gesterkt in zijn ego.

TIBBE (licht hooghartig):
Ach. Ik was toevallig in de buurt.

23. INT DRUKKERIJ – DAG

De krantenpersen werken op volle toeren, In dubbeldruk verschijnt de Killendoornse Courant. Op de voorpagina staat Tibbe's foto en de kop: Miljoenenvondst Op Het Kerkhof. Ernaast in een kleinere letter: Ontploffing Deodorantfabriek Storm in Glas Water. Tibbe pakt trots de krant van de stapel aan het einde van de drukpers.

24. INT MONOPOOL - DAG

Een dienblad met twee reusachtige ijscoupes wordt door een ober naar een tafeltje gebracht. Aan het tafeltje zitten Tibbe en Bibi.

OBER:
Twee ijscoupes tegenover één nieuwsscoop.

Tibbe lacht trots. Bibi trekt de krant, die op de tafel ligt weg. De ober zet de royale ijscoupe voor Bibi's neus neer. En ook eentje voor Tibbe

OBER:
Gefeliciteerd, Tibbe.

De ober vertrekt. Bibi en Tibbe lachen even content naar elkaar. Ze nemen allebei een hapje en genieten.

BIBI (lachend):
Ik ben dol op nieuwtjes.

Tibbe lacht ook. En neemt ook een hap.

TIBBE (met volle mond):
Ik ook.

BIBI:
Morgen weer?

Tibbe slikt zijn ijs door.

TIBBE:
Ongetwijfeld. Ik ben helemaal hot.

Tibbe neemt lachend een hap, maar zijn blik verradt wel iets van de hoop dat Minoes hem verder zal helpen.

25. INT KEUKEN TIBBE – AVOND

Tibbe komt door de deur in de keuken zijn zolder op. Het keukentje ziet er netjes af. De vaat is gedaan en het aanrecht is ook netjes afgenomen. In het koffiezetapparaat pruttelt verse koffie. Tibbe kijkt zoekend rond in het woongedeelte van de zolder in.

TIBBE:
Juffrouw Minoes?

Er is geen Minoes te zien. Tibbe loopt naar het aanrecht, Hij schenkt een kop koffie in. Terwijl hij van zijn koffie drinkt (lekkere koffie) denkt hij na. Hij ziet zichzelf in het morsige spiegeltje dat boven het aanrecht hangt en steekt zijn tong naar zichzelf uit. Tibbe draait zich weg van het aanrecht en zijn oog valt op het raam dat open staat.

26. EXT DAK BIJ TIBBE – AVOND

Minoes ziet vanachter de schoorsteen hoe Tibbe even naar buiten kijkt en dan het raam sluit. Ze gaat teleurgesteld weg.

27. EXT BUURDAK MONOPOOL – AVOND VERVALT**28. EXT DAK MONOPOOL- AVOND**

Minoes sluipt hoog op het dak van hotel Monopool (het hoogste dak van Killendoorn), tussen de neonverlichting door. Het waait. Ze zoekt ergens beschutting en opent haar koffertje om iets te pakken. Een paraplu of een truitje.

Achter Minoes op een hoger platje (zonder dat Minoes het ziet) zitten katten. Ze kijken naar Minoes die ineengedoken met haar rug naar hen toe zit. Onder hen de rafelige zwerfkat Jakkepoes, de eenogige schildpadkat Mevrouw Pastoor, stoere Tinus en Simon de schele Siamese schoolkat. Mevrouw Pastoor slaat een kruisje. De schele Simon kijkt met zijn schele ogen doordringend naar Minoes' verschijning. Jakkepoes kijkt valsig.

JAKKEPOES:

Krijg nou wat. Daar is er één de weg kwijt. Hé, mensen horen niet op het dak. Het dak is van ons.

SCHELE SIMON:

Sorry Jakkepoes, maar je vergeet sinterklaas en zwarte piet.

Jakkepoes blaast valsig naar Simon.

SCHELE SIMON:

Dat is toch zo, die lopen toch op het dak. Dat vertelt meester Smit altijd op school.

JAKKEPOES:

Hou je kop, Simon.

MEVROUW PASTOOR:

Het is werkelijk ongelofelijk. Wat zou de Schepper hier mee bedoelen, Tinus?

TINUS:

Mevrouw Pastoor, van mensenvrouwtjes heb ik geen verstand, ik weet alleen hoe poe...

JAKKEPOES:

Ja ja ja dat weten we. (ze steekt haar zwangere buik naar voren). Je wordt bedankt.

Tinus kijkt trots.

JOOP:

Wat is het nou? Een kat of een mens? (in zichzelf) Zou ze brokjes eten?

JAKKEPOES:

Hier moet ik het fijne van weten. Kom.

Minoes hoort iets achter zich en kijkt om. Ze ziet een paar schimmen van katten. Ze vlucht naar een ander plekje.

Jakkepoes, Tinus en Simon springen vanaf een hoger gelegen dak tot vlakbij Minoes. Ze zien er, gesteund door het tegenlicht, dreigend uit.

Minoes probeert naar de andere kant te vluchten. Ze stopt. Aan de andere kant springen mevrouw Pastoor en de dikke Joop tevoorschijn. Ze blazen. Minoes voelt zich in een hoek gedreven. Ze kromt haar rug en blaast terwijl ze haar hand gekromd als een klauw naar voren steekt. De katten kijken verbaasd toe. Als twee partijen staan Minoes en de katten tegenover elkaar op het dak.

MINOES:

Rustig maar jongens. Ik ben het. Minoes. Poes Minoes uit de Emmalaan.
Ik snap ook niet waarom ik eruit zie als een mens.

De poezen kijken haar wantrouwig aan.

MINOES:

Ik spin, ik geef kopjes...van binnen ben ik nog helemaal kats.

Simon kijkt naar Joop. Joop kijkt naar mevrouw Pastoor.

MEVROUW PASTOOR:

Tja, als ze eigenlijk een poes is, dan...

Mevrouw Pastoor kijkt, bevestiging zoekend naar Tinus. Die kijkt naar Jakkepoes. Ook Minoes kijkt ook gespannen naar Jakkepoes die duidelijk de leiding heeft. Jakkepoes kijkt Minoes onderzoekend aan. Ze komt dichterbij en ruikt eens aan Minoes. Dan keert ze terug naar de katten en kijkt Minoes aan.

JAKKEPOES (tegen Minoes):

De grote mauw-mauw-song, ooit van gehoord?

MINOES:

Natuurlijk.

JAKKEPOES:

Doe dan...

Ze knikt Minoes toe dat ze mag beginnen. Minoes kijkt van 'ik?'. Jakkepoes knikt dreigend. Ze laat haar klauwen verschijnen. Tinus doet hetzelfde. Ook de andere katten kijken gespannen toe. Ze vormen een kring om Minoes die met haar rug tegen de muur zit.. Minoes haalt adem, opent haar mond. De West-side-story-achtige gang kijkt haar gespannen, op hun hoede, klaar voor de aanval, aan.

Minoes slikt. Ze haalt diep adem, doet haar ogen dicht, opent haar mond en een afschuwelijke rauwe kattenkreet komt uit haar keel te voorschijn. Ze begint als een gek te jammeren. De poezen kijken verbaasd. Minoes jammert onverdroten voort.

Simon en Mevrouw Pastoor kijken elkaar goedkeurend aan. Mevrouw Pastoor slaat opgelucht een kruisje. Tinus trekt zijn nagels in. Jakkepoes begint mee te jammeren. De anderen zetten ook in.

In silhouet zien we de katten op het dak samen met Minoes 'zingen'. Het klinkt vals

In de buurt wordt een dakraampje geopend. Een grote baan licht valt over het dak. De katten en Minoes stuiven het donker in. In de lichtbaan klettert een lege fles port aan flarden. De katten springen weg.

RODEL TANTE (OFF):

Kappen met die herrie!

De katten komen gierend achter schoorstenen tevoorschijn.

JAKKEPOES (lachend):

Zeker weten dat het wel weer goed met u komt, juffrouw Minoes. Dit is wat je noemt een gouden strot, jongens.

TINUS:

Een snoesje dat zo krijst, blijft een poesje.

Joop likt van een het kleine plasje dat bij de fles ligt. Hij kijkt vrolijk op.

JOOP:

Port.

29. INT ZOLDER TIBBE – NACHT

Tibbe zit rechtop achter zijn bureau te luisteren. Het is nu stil op het dak. Tibbe kijkt weer naar het scherm van zijn laptopje. Het is leeg. Tibbe zucht.

30. EXT DAK HOTEL MONOPOOL /ACHTERINGANG HOTEL MONOPOOL NACHT

De ober schudt met een pak brokjes. Hij roept Joop.

Joop, de dikke monopoolkat kijkt verheugd op van het leeg gelikte portplasje. Hij likt zijn snor af en kijkt naar de andere poezen die in een vriendschappelijk kringetje om Minoes zitten.

JOOP:

Sorry jongens, drank maakt hongerig.

Joop wankelt weg.

SCHELE SIMON:

Ik ga ook. Voorzichtig Joop.

Tinus knipoogt naar Jakkepoes en Minoes.

TINUS:

Dag meiden.

JAKKEPOES:

Ja, ja, laat me maar weer alleen.

Tinus kijkt nog even om met een ondeugende blik.

TINUS:

Ik heb nog een hoop te doen.

JAKKEPOES (Schreeuwend):

Maak me niet gek!

Tinus lacht terwijl hij verdwijnt in de donkere nacht. Alleen Minoes en Jakkepoes blijven achter. Ze kijken over de stad uit. Ze zien in de verte hoe meneer Pastoor Mevrouw Pastoor binnenlaat in de pastorie. En hoe schele Simon door het kattenluik de onderwijzerswoning betreedt. Minoes zucht.

JAKKEPOES:

We gaan toch niet sentimenteel doen, hè?

Minoes kijkt Jakkepoes weemoedig aan.

MINOES:

Ik zou ook wel naar huis willen. Ik had een huis. Met een tuin.

JAKKEPOES:

Schei toch uit. Dierenartsen, prikken en vlooiensbanden (ze krabt even in haar vel) dat is alles wat de mensheid te bieden heeft.

Minoes lacht.

MINOES:

Voor een huis met een kachel valt anders veel te zeggen, Jakkepoes. Als ze de bak op tijd verschonen tenminste.

Jakkepoes zucht laatdunkend. Op dat moment klinkt Tibbe's stem galmend over de daken.

TIBBE (OFF zoals je een poes roept):

Minoes! Minoes!!!

Minoes kijkt opgetogen als ze haar naam hoort. Aan de overkant ziet ze Tibbe voor het dakraam staan.

MINOES:

Hij roept me!

Jakkepoes knijpt haar ogen tot fijne streepjes.

JAKKEPOES:
Is dat die Tibbe van de krant?

Minoes knikt. Ze komt overeind. Jakkepoes kijkt haar verontwaardigd aan.

JAKKEPOES:
Je gaat daar toch niet heen! Blijf vrij. Ga met mij mee. Ik weet een oude caravan waar je in alle rust weer poes kunt worden.

Minoes kijkt Jakkepoes even twijfelend aan.

TIBBE (OFF):
Juffrouw Minoes.

MINOES (resoluut):
Ik denk dat ik toch maar ga.

Minoes draait zich om en loopt weg van Jakkepoes. Lenig klimt ze tegen het schuine pannendak op.

JAKKEPOES (afkeurend):
Zwakkeling. (haar naroevend) Denk erom, ze verzuipen je nestjes!

31. EXT ZOLDER TIBBE - NACHT

Minoes (met koffertje) komt door het raam naar binnen. Tibbe kijkt haar opgetogen aan.

MINOES:
Daar ben ik dan.

TIBBE:
Komt u binnen.

Tibbe neemt het koffertje aan. Hij wil Minoes helpen, maar die springt lenig van de vensterbank de keuken binnen.

TIBBE:
Juffrouw Minoes, wat ik wou vragen: ehm ik heb er over nagedacht... (snel van verlegenheid) zou u mijn assistente willen worden? Dat u hier kunt eten en slapen in ruil voor nieuws, snapt u?

Minoes zegt niks. Ze kijkt Tibbe aan, zonder iets te zeggen, alsof ze zijn aanbod goed overweegt. Een vrolijke twinkeling verschijnt in haar ogen.

MINOES:
Erg graag.

Tibbe doet tevreden het raam dicht.

SEQUENTIE KATTENPERSDIENST MET LIED

32. INT DRUKKERIJ – DAG

De persen draaien op volle toeren.

33. EXT STADHUIS – NACHT (WAS PARK)

*Minoes praat met Leentje die bovenop een leeuwenstandbeeld zit.
Er klinkt alleen nog muziek.*

34. EXT DAK BIBI - NACHT (WAS BUURDAK MONOPOOL)

Minoes zit op het dak te praten met Jakkepoes.

35. EXT ZOLDER TIBBE – NACHT

Minoes zit in de dakgoot en vertelt door het raam aan Tibbe wat ze heeft gehoord.

36. INT ZOLDER TIBBE– NACHT

Tibbe zit achter zijn laptop te typen. Hij humt onderwijl een wijsje dat backt met de underscore, die eerst zacht maar steeds nadrukkelijker aanwezig is. Tibbe zingt nu hardop.

TIBBE:

Is er weer eens wat

Is er weer eens wat

Is er weer eens wat gebeurd in de stad

37. EXT DAK MONOPOOL – AVOND (WAS PUNTDAK)

Minoes en andere katten bevinden zich op het dak. We zien ze in silhouet hun monden/bekken openen.

MINOES:

Miauw-Jaha

**KRANTENKOPPEN VLIEGEN OVER HET SCHERM:
BEZINE WORDT DUURDER
JUBILEUM BURGEMEESTERVAN WEEZEL
STANDBEELD WELDOENER ELLEMEET**

LIED:

*De kat van de Bakker die heeft het gehoord
Van de kater van Jansen, de smid*

38. EXT KILLEENDOORNSE COURANT – DAG (WAS INT KLASLOKAAL)

Tibbe komt zingend aangefietst, stalt zijn fiets en gaat naar binnen.

TIBBE:

*En die heeft het weer van de kat van Van Duyn
En die weet precies hoe het zit.*

39. INT KAPSALON – DAG VERVALT

40. INT REDACTIERUIMTE – DAG

Tibbe komt de redactie binnen.

TIBBE:

Oe!

*De ruimte lijkt leeg, maar dankomen alle redacteuren (bij wijze van ludieke kantoorgrap)
vanachter hun bureaus tevoorschijn.*

REDACTEUREN:

*Is er weer eens wat.
Is er weer eens wat.*

Pia Bongers komt uit haar kantoortje en steekt haar duim op naar Tibbe.

41. EXT GROENMARKT – DAG

Tibbe koopt vis bij de haringkar.

HARINGMAN:

Is er weer eens wat gebeurd in de stad?

De haringman wil een vis uit de vitrine pakken als de vissen net beginnen te zingen.

VISSEN:
Oh-oh-oh-sjoe-ab-sjoe-ab

42A EXT ZOLDER TIBBE – NACHT

NIEUW

Tibbe geeft de vis aan Minoes die in de dakgoot zit.

42. EXT DAK HOTEL MONOPOOL – NACHT

Minoes deelt vissen uit aan de katten, waaronder Joop de Monopoolkat..

MINOES:
De kat van de slager die heeft het gehoord.

KATTEN:
Van de kater van Jansen, de smid

MINOES:
*En die heeft het weer van de kat van Van Duyn
 En die weet precies hoe het zit*

JOOP:
Oe!:

43. EXT STRAAT TIBBE - DAG VERVALT

44. INT TRAPPENHUIS VAN DAM – DAG

Bibi en Tibbe bestijgen samen de trap.

BIBI:
 Ik ben bezig met een tekening van Jakkepoes ...

TIBBE:
 Oh wat leuk.

BIBI:
 Voor de tekenwedstrijd van de vereniging van Dierenvrienden, weet je wel?

Tibbe knikt. Op haar overloop blijft Bibi staan. Ze kijkt Tibbe aan. Normaal zou ze meegegaan zijn. Maar er is blijkbaar iets veranderd.

BIBI:
 Je hebt zeker geen tijd om hem even te bekijken?

Tibbe kijkt wat onhandig op zijn horloge.

TIBBE:

Nou weet je, ik heb nog een hele hoop werk, dus...

Boven klinkt gerommel gevolgd door een bons. Tibbe haast zich naar boven. Hij neemt de trap met twee treden tegelijk. Zonder dat hij het merkt komt Bibi snel achter hem aan.

45. INT DEUR TIBBE/ZOLDER TIBBE- DAG

Bibi kijkt door een kier van de deur die Tibbe in de haast niet gesloten heeft. Ze kijkt verbijsterd naar de dame die daar op haar knieën op de grond zit. Minoes zit op de grond. **In haar mond heeft ze iets.**

TIBBE:

Wat heeft u daar? Juffrouw Minoes?

Minoes kijkt op. Ze heeft iets valsigs en moordzuchtigs in haar ogen. Bibi kijkt gebiologeerd naar Minoes' mond waar een wriemelend staartje tussen uit wurmt. Tibbe loopt op Minoes af.

TIBBE:

Laat los.

Tibbe maakt aanstalten om de muis af te pakken. Minoes schuift achteruit en blaast. Het bevrijde muisje loopt geschrokken in de richting van Bibi. Bibi deinst achteruit. De deur valt dicht.

Het **ietwat vochtige** muisje vlucht langs Bibi's voeten. Bibi kijkt er verbijsterd naar.

46. INT SLAAPKAMER BIBI – NACHT

Bibi ligt in bed. Ze kijkt bozig. Haar moeder zit op het voeteneinde.

BIBI:

Hij heeft geeneens tijd om naar een tekening te kijken.

MEVROUW VAN DAM:

Lieverd, mannen zijn nou eenmaal mannen en mannen doen soms stom. Daar kunnen ze niks aan doen.

Bibi haalt haar schouders op. Mevrouw van Dam kijkt Bibi onderzoekend aan.

BIBI:

Hij heeft een geheim vriendinnetje. Ik heb haar zelf gezien.

MEVROUW VAN DAM:

Oooh, Tibbe is verliefd. Verliefde mannen zijn helemaal een ramp (mevrouw van Dam krijgt even een weemoedige glimlach op haar gezicht).

Mevrouw van Dam komt kortdaat overeind. Ze omhelst Bibi even innig. Dan geeft ze haar een nachtkus. Ze kijkt Bibi even troostend aan.

MEVROUW VAN DAM:

Het gaat wel weer over. Verliefdheid gaat altijd over.

Mevrouw van Dam kijkt even weemoedig. Dan dooft ze het bedlampje.

47. INT WOONKAMER VAN DAM – NACHT

Mevrouw van Dam staat aan de telefoon.

MEVROUW VAN DAM:

Goed buurvrouw, bedankt buurvrouw. Goedenavond.

MENEER VAN DAM, een wat toberige ingetogen veertiger, is bezig met het maken van een gigantische legpuzzel (kleine stukjes) voorstellende een Bounty-eiland. Aan de wand hangen diverse ingelijste puzzels met allerlei exotische oorden erop. Mevrouw van Dam pakt een flesje port. Meneer van Dam buigt zich weer over z'n puzzel. Mevrouw van Dam schenkt zichzelf een glaasje in.

MEVROUW VAN DAM:

Het schijnt dat er een juffrouw bij Tibbe inwoont. (ze houdt de fles op) jij ook?

Meneer van Dam schudt z'n hoofd.

MENEER VAN DAM:

Nou, dat is dan gezellig voor 'm.

MEVROUW VAN DAM:

Ik geloof dat het anders een hele rare juffrouw is.

MENEER VAN DE DAM:

In elk geval gaat het ons niks aan.

Meneer van Dam heeft een moeilijk stukje in zijn handen. Hij kan de juiste plek niet vinden.

MEVROUW VAN DAM (verontwaardigd):

Volgens de buurvrouw zit ze 's nachts op het dak.

Meneer van Dam probeert het stukje op een verkeerde plek.

MENEER VAN DAM:

Hoe weet ze dat? Zit de buurvrouw zelf 's nachts op het dak?

Mevrouw van Dam kijkt haar man geïrriteerd aan. Meneer van Dam zoekt verder naar het plekje van het stukje. Boven op zolder klinkt wat gerommel. Mevrouw van Dam kijkt er even naar.

MEVROUW VAN DAM:

Er speelt zich van alles af. Onder en op mijn dak. Jou kan 't niks schelen, maar mij wel. Morgen ga ik 't hem persoonlijk vragen.

Mevrouw van Dam pakt het puzzelstukje uit de hand van haar man en legt het stukje direct op de juiste plek. Ze geeft er een klap op. Dan kijkt ze haar beduusde man venijnig aan.

48. INT DEUR TIBBE ->ZOLDER TIBBE – DAG

Mevrouw van Dam klopt aan. Tibbe opent de deur van zijn zolder en kijkt verbaasd als hij mevrouw van Dam ziet staan.

TIBBE:

Mevrouw van Dam....is er iets...ik heb de huur toch op tijd overgemaakt?

MEVROUW VAN DAM:

Ja hoor, precies op tijd. Geen klachten.

Zonder het te vragen stapt mevrouw van Dam de kamer binnen. Tibbe gaat een stap opzij.

49. INT ZOLDER TIBBE – DAG

Mevrouw van Dam kijkt wat rondneuzend rond. Ze onderdrukt een nies.

TIBBE:

Zal ik een kopje koffie zetten?

MEVROUW VAN DAM:

Nee dank je. Ik kwam eigenlijk alleen maar zeggen dat ik altijd je stukjes lees in de krant. Erge leuke stukjes. ...en dat is zeker de bergruimte...ik mag zeker wel even rondkijken?

TIBBE:

Dat is alleen maar wat rommel. Oude stoelen...

Tibbe dwaalt hulpeloos achter mevrouw van Dam aan. Ze is nu vlak bij de kartonnen doos. Tibbe weet niet wat hij moet zeggen. Hij houdt zijn adem in en kijkt naar mevrouw van Dam die naar haar zakdoek zoekt in de zak van haar rok. Mevrouw van Dam moet niezen. Ze heeft de zakdoek op tijd. Smoort een piepklein niesje. Tibbe kijkt opgelucht. Maar dan slaakt mevrouw van Dam een enorme nies.

Minoes, die opgerold in de doos ligt te slapen wordt wakker. Ze opent een oog en springt met een krijs uit de doos.

Mevrouw van Dam deinst verschrikt achteruit. Ze springt bijna in Tibbe's armen. Woedende kattenogen kijken haar aan. Een hand met roze scherpe nageltjes komt in haar richting. Minoes blaast. Mevrouw van Dam begint een beetje te jammeren. Tibbe gaat voor haar staan. Op dat moment haalt Minoes uit. Tibbe ontvangt een flinke krab op z'n neus.

TIBBE:

Au!

Mevrouw van Dam wil langs Tibbe wegllopen. Tibbe houdt haar tegen. Hij lacht. Een grote rode striem ontsiert zijn neus. Mevrouw van Dam wijst er met een trillende vinger naar.

MEVROUW VAN DAM:

Ze heeft je gekrabd.

TIBBE:

Het valt wel mee...ehm ik had het u al eerder willen zeggen, maar het kwam er maar niet van, dit is mijn ehm secretaresse juffrouw Minoes. (tegen Minoes) Mijn benedenbuurvrouw, hospita, moeder van Bibi, mevrouw van Dam.

Mevrouw van Dam kijkt schichtig om. Minoes schenkt haar haar allerliefste glimlach en steekt haar hand uit.

MINOES (zeer beschaafd):

Buitengewoon aangenaam kennis met u te maken.

Mevrouw van Dam knikt haar toe, maar neemt de uitgestoken hand niet aan. Ze weet niet hoe snel ze dan weg moet komen.

MEVROUW VAN DAM:

Dag.

TIBBE:

Dag.

50. INT TRAPPENHUIS VAN DAM– DAG

Mevrouw van Dam verlaat gehaast de zolder. Onderaan de trap staat Bibi die stiekem heeft staan luisteren. Mevrouw van Dam daalt de trap af.

MEVROUW VAN DAM:

Jij komt daar niet meer boven, Bibi. Hoor je me! Absoluut niet.

Mevrouw van Dam dirigeert Bibi hun woning binnen.

51. INT ZOLDER TIBBE – DAG

Tibbe zit op een stoel. Minoes plakt een pleister op zijn neus.

TIBBE:

Juffrouw Minoes, alstublieft... Oké, u heeft een gave. U kunt met katten communiceren, prima. Noem het een medium, ook goed. Maar u bènt geen poes. U bent een mens. En voor een mens zit u teveel op de daken en komt u te weinig op straat.

MINOES:

Ik was vannacht nog op straat...

TIBBE:

Neehee. U moet overdag op straat. Boodschappen doen ofzo.

MINOES (casual):

Goed, ik wacht wel tot het donker is.

TIBBE:

Nee, dan zijn de winkels dicht. Nu.

Minoes zegt niks. Tibbe opent de broodtrommel.

TIBBE:

We moeten brood hebben.

MINOES:

Ik durf niet.

Tibbe luistert niet naar wat Minoes zegt. Hij opent de koelkast en kijkt er even in.

TIBBE:

De bakker zit op de Groenmarkt. Vlakbij de haringkraam.
De vis is ook op.

MINOES:

Oh.

Minoes voelt wat speeksel in haar mond lopen. Tibbe opent zijn portemonnee en kijkt er in. Er zit een briefje van vijftwintig in (NB of moet dit 10 euro zijn?) Minoes maakt haar lippen nat.

MINOES:

Misschien dat ik leer durven. Als ik eenmaal op straat ben.

TIBBE:

Natuurlijk, u zal wel moeten. U moet zich aanpassen, anders kunt u hier onmogelijk blijven. (hij overhandigt haar de portemonnee). Een gesneden bruin, alstublieft. Alleen...

Minoes neemt de portemonnee aan. Ze kijkt Tibbe aan.

MINOES:
Wat?

TIBBE:
Ik wou liever niet dat u de haringman kopjes geeft.

52. EXT STRAAT HUIS TIBBE – DAG

De voordeur gaat open. Twee oogjes kijken door een kiertje naar buiten. Het zijn de ogen van Minoes. De ogen kijken naar links en naar rechts.

Het is rustig in de straat.

Minoes opent de deur. Ze stapt naar buiten en neemt deze lichte, sprankelende wereld in zich op. Ze snuift de frisse lucht. Ze ziet de blaadjes die in de bomen ritselen. En...

...schrikt zich dan te pletter van een keffend hondje dat op haar afkomt gerend. Minoes deinst achteruit tegen de muur. Het keffertje blijkt aan een lange uitrolbare lijn vast te zitten. Hij kan net niet bij Minoes. Minoes kijkt met grote angstige ogen naar zijn blaffende bek en naar zijn woeste tanden. Op dat moment komt de bazin van het hondje dichterbij. Ze rolt de lijn in terwijl ze op het hondje en Minoes afstapt.

BAZIN:
Af Tarzan. Af! (tegen Minoes) Hij doet niks hoor.

Het bazinnetje trekt het morrende hondje weg van Minoes. Ze wandelen verder. Het hondje met tegenzin, zijn bazinnetje trekt hem voort, maar dan loopt hij zelf. Als hij even omkijkt ziet hij Minoes. Minoes steekt haar tong naar hem uit.

Minoes kijkt weer voor zich uit. Alles is rustig. Ze neemt een stap van de muur. Ademt diep in. Neemt nog een stap en begint dan, zichzelf vermannend over het trottoir te lopen. Ze kijkt tevreden om zich heen. Voelt zich stoer.

Minoes ruikt iets. Ze sluit haar ogen en ruikt in de lucht. Vastberaden zet ze koers richting Groenmarkt.

Minoes loopt snel. Steeds sneller.

53. EXT GROENMARKT – DAG

In een hoekje op de Groenmarkt staat de haringkar. Minoes kijkt om het hoekje van de kar. Me haar hoofd net boven de afvalbak. Een luilekkerland openbaart zich aan haar. De vlaggetjes van de haringkar wapperen in de wind. De vitrine van de kar ligt vol met vis. Uit de afvalbak stijgen de heerlijkste geuren op.

Bij de afvalbak staat een man die een zojuist gekochte haring op traditionele wijze verorbert.

Minoes slikt wat speeksel weg terwijl ze naar de etende man kijkt. De man gooit het staartje in de prullenbak. Hij veegt z'n mond af en loopt verder. Minoes aarzelt even, maar de geuren uit de bak zijn te sterk. Ze gaat met haar hand boven de bak, terwijl ze stiekem om zich heen kijkt. Dan valt haar oog op een moeder met kind. De vrouw loopt met het kleine kind langs Minoes. Minoes bedenkt dan dat haar hand nog steeds in de prullenbak hangt en trekt haar arm terug. Ze kijkt naar de vrouw bij de haringkar. De vrouw haalt geld uit een portemonnee en geeft dat geld aan de haringman. De man overhandigt haar in ruil een zak vol vis.

Uit het zakje van haar mantelpak haalt Minoes een portemonneetje.
Minoes opent het portemonneetje. Er zit vijftig gulden/tien euro in.

Minoes staat nu vlak voor de kar. De haringman is bezig met het schoonmaken van haring. Minoes aait heel lichtjes met haar hoofd langs zijn hand. De haringman kijkt verbaasd op. Minoes kijkt hem met glimmende oogjes aan. De haringman knikt haar toe.

HARINGMAN:
Zegt u het maar.

Minoes kijkt met een verlekkerd gezicht naar de vis in de vitrine terwijl ze het briefje van vijftig/tien euro op de toonbank legt.

MINOES:
Hoeveel vis kan ik hiervoor krijgen?

54. EXT SCHOOL – DAG

Met drie plastic tasjes vol met vis loopt Minoes over de Groenmarkt, waar ook de school gelegen is. Dan hoort ze opeens een geluidje. Het lijkt wel iemand die haar roept.

Minoes kijkt op. Ze ziet niks. Dan ziet ze schele Simon op het dak van de school.

SCHELE SIMON:
Hé, pssst. Pssst. Minoes.

Met de tasjes vis klimt Minoes met gemak in de regenpijp die langs het raam loopt.

55. EXT DAK GYMLOKAAL – DAG

Een dak met lichtkoepels. Simon staat aan de rand van het dak naar beneden te kijken. Minoes' hoofd verschijnt boven de dakrand.

MINOES:
Zeg het eens Simon.

SCHELE SIMON:
Even neussie neussie doen.

Minoes steekt haar neus naar voren en voelt even aan de koude neus van Schele Simon.

SCHELE SIMON:
Ik heb wat voor de krant.

MINOES:
Iets goeds?

Minoes klimt met de tasjes vis het dak op.

SCHELE SIMON:
Meer dan goed.

Minoes kijkt Simon vragend aan.

SCHELE SIMON:
Eerst een stukje vis.

Minoes haalt wat vis uit haar tasje en geef het aan Simon die het meteen begint op te eten.

SCHELE SIMON (tussen twee happen door):
Willem van Oranje is vermoord.

MINOES (geschrokken):
Kroonprins Willem Alexander?

SCHELE SIMON:
Nee, Willem van Oranje. En Balthasar Geraerts heeft het gedaan.

Minoes schiet in de lach.

MINOES:
Je hebt zeker weer bij geschiedenisles gezeten...

Simon kijkt beledigd. Vanuit de gymzaal klinkt een schelle fluit. Minoes kijkt naar één van de glazen koepels waar het geluid vandaan komt.

SCHELE SIMON:
Ik heb nog wel wat hoor. De directeur wordt voorzitter van de Vereniging van Dierenvrienden.

Minoes, onder weg naar een koepel, kijkt even om.

MINOES:
De directeur?

SCHELE SIMON:
De directeur van de Deodorantfabriek...meneer Ellemeet.

Minoes knikt goedkeurend, tevreden met dit nieuwtje en buigt zich dan voorover boven de koepel. Ze ziet door het vervormende glas kinderen die in de touwen omhoog klimmen. Ze kijkt er geamuseerd naar. In het touw het dichtst bij de koepel raam klimt Bibi. Ze is zeer geconcentreerd en doet haar best zo snel mogelijk te gaan. De kinderen lijken te applaudisseren, er is een wedstrijd aan de gang. Minoes is verrast Bibi te zien. Ze klopt op de ruit.

MINOES:

Bibi!

Bibi kijkt geschrokken omhoog en ziet Minoes in een fractie. Van de schrik houdt ze het touw niet meer goed vast en ze, ziet de diepte onder haar en schrikt nog meer. Half vallend glijdt ze langs het touw naar beneden.

Minoes buigt zich dieper voorover en ziet Bibi op de grond liggen. Haar onderwijzer, in gymnastiekoutfit is te hulp geschoten. Bibi's handen zijn geschaafd. Bibi huilt en kijkt van haar gewonde handen omhoog naar de koepel.

Geschrokken deinst Minoes weg van de koepel. Ze kijkt met een schuldig gezicht naar schele Simon die vlakbij het tasje vis zit.

MINOES:

Wat raar. Wat een vreselijk gevoel.

Simon kijkt Minoes met zijn schele ogen aan.

MINOES:

Ik geloof dat ik me schuldig voel...

SCHELE SIMON:

Schuldig? Wat is dat nou weer?

Simon pikt een vis uit het tasje en loopt er snel mee weg van Minoes. Minoes laat het gevoel even bezinken. Ze pakt haar tasje.

56. INT BAKKERSWINKEL – DAG

Minoes komt de winkel binnen. Een frisse bakkersvrouw staat achter de toonbank. Ze kijkt Minoes vriendelijk aan.

BAKKERSVROUW:

Zegt u het maar.

MINOES:

Een brood, alstublieft.

BAKKERSVROUW:

Wit, bruin, volkoren, twintig granen?

Minoes knikt.

MINOES:
Gesneden, alstublieft.

De bakkersvrouw glimlacht om dit vreemde antwoord.

BAKKERSVROUW:
Een volkoren maar doen?

Minoes knikt. Terwijl de bakkersvrouw het brood van de plan pakt, blijft Minoes' ogen op de prijzen (in euro's!) gefocust. Minoes opent haar portemonnee. Tot haar grote schrik is het portemonneetje leeg. Minoes krijgt het er warm van. Dan ziet ze een witte poes, Leentje, achter de toonbank staan miauwen. De bakkersvrouw reageert niet. Ze struikelt bijna over het poesje dat haar voor de voeten loopt.

BAKKERSVROUW:
Ga nou eens even opzij, Leentje.

De bakkersvrouw doet het brood in de broodsnijmachine. Leentje steekt haar kop om de hoek van de toonbank. Ze miauwt en kijkt tot haar verbazing in het gezicht van Minoes die naast de toonbank gehurkt zit. De broodmachine ratelt.

MINOES:
Wat is er, Leentje?

LEENTJE:
Mirieuw miauw miauw.

Het winkelbelletje rinkelt. Twee dames komen de winkel binnen. Ze kijken verwonderd naar de neergehurkte Minoes. Minoes komt geschrokken door Leentjes bericht overeind.

MINOES:
Pardon mevrouw, maar uw zoontje zit met lucifers te spelen. Boven op uw slaapkamer.

De bakkersvrouw kijkt verschrikt op van het brood dat ze net in de zak doet, maar bedenkt zich geen seconde. Ze verdwijnt haastig in de deur achter haar en kloost de trap op. Minoes staat in de winkel te wachten. Ze voelt de blik van de twee dames in haar rug priemen.

DAME 1:
Is dat niet die juffrouw die 's nachts op het dak zit?

DAME 2:
Op het dak?

DAME 1:
Ja dat zegt m'n man.

DAME 2:

Zit je man dan ook 's nachts op het dak?

Dame 1 kijkt dame 2 vuil aan. Minoes wil het liefst weglopen. Ze kijkt even naar de winkel-deur. Dan verschijnt de bakkersvrouw al weer achter de toonbank. Ze heeft haar kind (van een jaar of drie) tegen zich aangedrukt. Het luciferdoosje legt ze op de toonbank.

BAKKERSVROUW (hijgend):

U had gelijk. Hij had het doosje al open...oh god stel je voor...(dankbaar)
Hoe kan ik u bedanken...(opeens kijkt de vrouw Minoes recht aan) Maar...hoe
wist u dat eigenlijk. (wantrouwend) U ben toch niet op mijn slaapkamer geweest?

Minoes zoekt overrompeld naar woorden terwijl de bakkersvrouw en de twee dames haar vragend aankijken. (Misschien wisselt ze een blik met Leentje die nog in de winkel is)

MINOES:

Ehm...ik had er zo'n gevoel van.

BAKKERSVROUW:

In elk geval ontzettend bedankt.

De bakkersvrouw zet haar kind op de grond. Ze pakt de gevallen zak brood, knoopt hem dicht en geeft hem aan Minoes. Minoes kijkt even in haar portemonnee die echt helemaal leeg is. Dan kijkt ze op in het gezicht van de bakkersvrouw, die een afwerend gebaar maakt.

BAKKERSVROUW:

Dat brood krijgt u van mij. (ze lacht) Dat spreekt voor zich.
(in het algemeen) Ik ben allang blij dat ik wat terug kan doen.

Minoes lacht opgelucht.

57. EXT PARK – DAG

Met de twee zakjes vis en het brood loopt Minoes zeer tevreden met zichzelf door het park. In de verte loopt meneer Ellemeet. Hij doet een aportoefening met zijn hond Mars. Ellemeet gooit een bal. Minoes kijkt geïnteresseerd naar de bal die over haar hoofd vliegt. Dan klink er woest geblaf van een naderende hond. Minoes kijkt schichtig om zich heen.

58. INT ZOLDER TIBBE – AVOND

Tibbe ijsbeert. Hij kijkt naar de klok. Het is al half acht. Hij opent het raam en kijkt over de daken.

TIBBE:

Juffrouw Minoes! Poes poes poes.

Tibbe moet een beetje lachen om dat laatste. Op dat moment wordt er op de deur geklopt. Tibbe loopt blij verrast naar de deur. Hij denkt dat Minoes is thuis gekomen en opent de deur enthousiast. Maar daar staat niet Minoes, maar meneer van Dam.

MENEER VAN DAM:

Tibbe, sorry, maar ehm mede namens mijn vrouw moest ik je melden dat...
je secretaresse zit in een boom.

59. EXT PARK – AVOND

In een groot totaal zien we hoe Tibbe Minoes helpt met het klimmen uit de boom. Hij geeft aanwijzingen. Een been van Minoes vindt steun op zijn schouder. Tibbe wankelt.

60. INT ZOLDER TIBBE – NACHT

Een verfromfaaide en besmeurde Tibbe komt binnen, gevolgd door Minoes.

TIBBE:

Ik ben hier niet blij mee, juffrouw Minoes.
Zo gaat het niet langer.

MINOES (berouwvol):

Ik kan er niks aan doen. Als ik een hond zie...

TIBBE:

Het gaat niet alleen om bomen-klimmen. (hij kijkt Minoes aan) Ik was heel erg ongerust.

Tibbe trekt zijn trui uit.

MINOES:

Moet ik nou weg?

Tibbe zegt niks. Hij pakt een schone trui uit de kast. Hij begint de trui aan te trekken.

MINOES:

Ik heb nog nieuws. Meneer Ellemeet wordt voorzitter van de **Vereniging van Dierenvrienden**.

Tibbe's hoofd steekt door de trui. Hij kijkt Minoes tevreden aan.

TIBBE:

Kijk, daar heb ik iets aan. Als u nou verder iets beter uw best doet...

Tibbe klapt zijn laptop open. Op het bureaublad een foto van hemzelf met Bibi. Minoes ziet de foto. De foto heeft Minoes op een idee gebracht. Ze loopt naar het raam.

TIBBE:

U hoeft niet weg hoor. Ik was wat streng.

MINOES:

Ik moet nog iets belangrijks doen. Tot straks.

Minoes stapt in de dakgoot. Tibbe blijft wat verbouwereerd achter.

61. EXT DAK TIBBE/SLAAPKAMER BIBI – NACHT dialoog gewijzigd

Minoes sluipt door de dakgoot in de richting van een iets lager gelegen klein zolderraampje. Minoes kijkt door het raampje naar binnen. Ze kijkt in de slaapkamer van Bibi.

Bibi zit achter haar bureau. Ze is bezig met een tekening van Jakkepoes. Met omzwachtelde handen kleurt ze hier en daar. Bibi schrikt voor de tweede keer die dag als Minoes op het raam klopt. Dan kijkt ze weer naar haar tekening. Ze doet net of ze Minoes niet ziet. Minoes probeert Bibi's aandacht te trekken en gaat op haar handen in de goot staan (of iets anders).

Als Bibi even stiekem in de richting van het raam kijkt, ziet ze het ondersteboven gezicht van Minoes. Ze kijkt weer naar haar tekening. Verfrommelt het papier en gooit het achter zich. Dan pakt ze een nieuw papier en kijkt even stiekem opzij. Het ondersteboven gezicht van Minoes steekt haar tong uit. Bibi moet er om lachen, overweegt wat te doen en loopt dan naar het raam. Minoes wurmt zich uit haar vreemde positie en lacht Bibi vriendelijk toe.

Bibi opent het raam. Minoes vindt een kattenbrokje in de dakgoot, ze steekt hem in haar mond en glimlacht terwijl ze het brokje smakelijk wegkauwt naar Bibi. Bibi vindt dat wel grappig. Minoes glimlacht. Dan kijkt ze met een schuldig gezicht naar Bibi's omzwachtelde handen.

MINOES:

Doet het pijn?

Bibi haalt haar schouders licht op.

MINOES:

Sorry.

Bibi peutert wat aan het verband.

BIBI:

Mijn moeder heeft ze zo ingepakt. Beetje overdreven.
Ik kan helemaal niet tekenen, zo.

Op het bureau ligt een tekening met een kras er door.

MINOES:

Tekenen?

Bibi pakt haar tekening.

BIBI (verklarend):

Voor de tekenwedstrijd. Maar het lukt niet door dat stomme verband. Ik haal het er gewoon af.

Bibi begint het verband los te wikkelen. Het hangertje om haar hals bungelt heen en weer. Minoes' ogen flitsen heen en weer. Bibi ziet waar Minoes naar kijkt en pakt het hangertje beet. Minoes komt terug bij de mensen.

MINOES:

Wat een leuk halsbandje.

Bibi kijkt verbaasd op. Met half afgewikkelde handen pakt ze het hangertje. Ze lacht.

BIBI:

Dat is een kettinkje. (ze kijkt naar de vissen). Ik ben vis.

Minoes kijkt verbaasd. Bibi wikkelt haar handen verder af, Minoes helpt haar.

BIBI:

Wat is jouw sterrenbeeld?

MINOES:

Ehm ...poes misschien?

Bibi kijkt verbaasd op en lacht. Het verband is er af. Bibi laat haar handen zien.

BIBI:

Kijk maar, het valt wel mee.

Minoes kijkt naar Bibi's handen en pakt ze beet.

MINOES (tevreden):

Goeie handen. Klimhanden.

Bibi kijkt op. Een twinkeling in haar ogen.

62. EXT PUNTDak – NACHT VERVALT

63. EXT DAK MONOPOOL– NACHT

Minoes balanceert op het puntje van het dak. Ze kijkt naar iets wat wij nog niet zien.

MINOES:

Heel goed. Recht voor uitkijken. Rustig maar.

Heel voorzichtig klimt Bibi naar het puntje van het dak. Ze stopt even en kijkt Minoes aan.

MINOES:

Je bent een natuurtalent.

Bibi lacht verlegen. Ze geniet even van het uitzicht op de lichtjes van de stad. Bibi wijst.

BIBI:

Kijk daar is het Stadhuis.

Minoes knikt. Bibi en Minoes klimmen verder.

Bibi steekt haar hoofd door de neonletter o van 'Monopool'. Ze slaakt een euforische tarzankreet.

MINOES (Giechelend):

Ssst.

Opeens klinkt er een geluidje. Er ritselt iets. Bibi kijkt gespannen naar de rand van het dak. Ze stoot Minoes aan en wijst.

Terwijl hij een heftig geluid maakt, steekt stoere Tinus zijn kop boven de dakrand. Hij zegt net geen 'boe' maar maakt Bibi en Minoes wel op soortgelijke wijze aan het schrikken.

Tinus klautert het dak op terwijl Bibi opgelucht giechelt. Tinus loopt op Minoes en Bibi af en strijkt langs Minoes' benen. Minoes giechelt.

MINOES:

Tinus, hou op. Wat is er aan de hand?

Tinus miauwt. En hij holt verder. Minoes kijkt opgetogen naar Bibi.

MINOES:

De Jakkepoes heeft jongen.

Bibi lacht een beetje ongelovig.

BIBI:

Hoe weet je dat?

MINOES:

Dat zegt Tinus. Hij is de vader, hij kan het weten.

BIBI:

Kan jij met poezen praten?

MINOES:

Wat dacht je. Ik ben er zelf één geweest.

Bibi kijkt als betoverd naar Minoes. Dit is toch wel heel bijzonder.

BIBI:
Maar...

MINOES (ernstig):
Ik snap ook niet hoe het kan. Iets verkeerd gegeten... ik herinner me vaag iets van een vat... en nu ben ik nog steeds een kat, maar in een verkeerd lichaam...

BIBI (duidelijk onder de indruk):
Wow, wat grappig...

Minoes knikt, maar de oplettende kijker ontdekt de weemoed in haar ogen.

64. EXT BRAAKLIGGEND TERREIN – NACHT

Minoes en Bibi komen uit de bosjes tevoorschijn. Ze zien het braakliggend terrein met daarop de caravan die verlicht wordt door de licht van de maan. Minoes en Bibi steken ze de weg over en lopen naar het braakliggende terrein. (NB vrachtautootje is weg)

65. INT CARAVAN – NACHT

Minoes doet de deur open. Ze laat Bibi de caravan binnen. Het is er sprookjesachtig idyllisch. Het maanlicht zorgt voor een sferische verlichting. Een mooie streep licht valt op het kraambed van Jakkepoes. Zes kleine friemeltjes hebben zich aan een borst vastgeklonken. Tevreden knorrend ligt Jakkepoes languit in haar kraambed. Bibi is zeer onder de indruk van dit sfeervolle schilderachtige tafereel. Minoes kijkt Bibi zelfbewust aan.

MINOES (trionfantelijk):
Zie je nou wel?

Bibi knikt. Ze loopt enthousiast op het jonge geluk af. Jakkepoes kijkt Bibi vals aan. Jakkepoes maakt een naar brommend geluid. Bibi deinst naar achteren.

MINOES:
Laat mij maar even.

Minoes gaat op Jakkepoes af. Ze kijkt liefdevol met een pietsie jaloezie naar het nestje jongen. Bibi ziet hoe ze neussie-neussiën.

MINOES:
Gefeliciteerd.

JAKKEPOES:
Mormels zijn het. (toch liefdevol trots) Maar wel mooie mormels. Kijk die kleine is net Tinus. (ze kijkt Minoes opeens aan) Heb je niks te bikken bij je?

MINOES:

Sorry, dat ben ik helemaal vergeten.

JAKKEPOES:

Mens! Ik kan wel merken dat jij nog nooit geworpen hebt. Weet je wel hoeveel energie dat kost? Niks meegenomen...tsss.

Verrek dat is waar ook. Ik was het bijna vergeten door de moederliefde. Je moet naar je tante Moortje. Ze wacht op je. Je weet wel waar, zei ze...

Minoes schudt haar hoofd.

MINOES:

Ik heb nu geen tijd.

Jakkepoes kijkt haar bevreemd aan.

JAKKEPOES:

Ze heeft nieuws van je zuster.

MINOES:

Vanavond kan ik niet.

Jakkepoes kijkt Minoes niet-begrijpend aan.

MINOES:

Ik ben nu even met iets anders bezig.

Bibi kijkt van een afstandje naar Minoes die met Jakkepoes praat. Ze hoort de Jakkepoes afkeurend miauwen. Nieuwsgierig loopt ze naar Minoes.

BIBI (met een schuin oog naar Jakkepoes):

En, wat zegt ze?

MINOES:

Alleen maar onzin. Kom, we gaan.

66. EXT DAK TIBBE - NACHT

Minoes en Bibi lopen door de dakgoot tot het kleine dakraampje van Bibi's kamer. Minoes is een beetje in zichzelf gekeerd. Bibi opent haar raam. Maar voor ze naar binnen gaat kijkt ze Minoes even echt aan. Ze pakt de ketting van haar nek en hangt hem om Minoes' hals.

BIBI:

Voor jou, omdat we nu een beetje vriendinnen zijn.

Bibi buigt zich naar Minoes en geeft haar een kus op haar wang. Minoes kent het kusgebaar natuurlijk niet. Ze voelt even aan haar wang.

BIBI:
Dat is een kus... ken je dat niet?

Minoes schudt haar hoofd.

MINOES:
Wij doen altijd neussie-neussie.

Dat kent Bibi weer niet. Minoes doet haar neus tot vlakbij die van Bibi. Bibi doet haar neus ook naar voren. Ze raken elkaars neus even aan. Dan trekken ze hun hoofd weer terug. Bibi vindt het grappig. Ze lacht naar Minoes.

BIBI:
Dag.

MINOES:
Dag.

Bibi glipt door het raam, haar kamertje binnen. Minoes glimlacht even en vervolgt haar weg.

67. INT ZOLDER TIBBE – NACHT

Tibbe ligt in bed te slapen als Minoes het raam binnen komt. Minoes glimlacht als ze Tibbe zo ziet. Ze loopt op hem af, en houdt haar gezicht vlakbij het zijne. Even lijkt het of ze hem een kus gaat geven, of neussie-neussie doen. Tibbe schrikt wakker.

TIBBE:
Hé, juffrouw Minoes.

MINOES:
De Jakkepoes heeft jongen. Zes stuks.

Minoes loopt naar haar doos.

TIBBE:
Dat is mooi. Welterusten juffrouw Minoes.

Tibbe draait zich heerlijk op zijn zij. Minoes rolt zich tevreden op in haar doos.

MINOES:
Welterusten meneer Tibbe.

68. EXT STRAAT – DAG (WAS STRAAT HUIS TIBBE)

Een grote stationcar met het logo van de Killendoornse Courant rijdt weg van Tibbe's huis. De ramen gaan op en neer. Minoes kijkt er naar.

69. INT AUTO TIBBE– DAG

Tibbe zit aan het stuur. Hij speelt met de knopjes van de ramen. Hij sluit het raam aan Minoes' kant.

TIBBE (content):

Een grote auto voor een groot journalist, dat waren de exacte woorden van mevrouw Bongers. En dat allemaal dankzij u, juffrouw Minoes. (bezorgd) Vind u 'm niet mooi?

Minoes haalt haar schouders op. Tibbe kijkt wat teleurgesteld.

MINOES:

Sorry. Ik hou niet zo van auto's. Mijn moeder is overreden door een auto.

TIBBE:

Oh. Dat is niet zo leuk.

Ze rijden even stil door.

TIBBE:

Ik heb nog iets voor u.

Met een vlot gebaar opent Tibbe het handschoenenvakje (ook al zo'n gadget van de auto). Er ligt een paar handschoentjes met een feestelijke strik eromheen.

TIBBE:

Pak maar.

Minoes pakt aarzelend het cadeautje.

TIBBE:

Voor straks op de receptie. Ik dacht dan komt het niet zo hard aan als u iemand krabt.

MINOES:

Receptie? Ik dacht dat we naar de uitreiking van de tekenwedstrijd gingen.

TIBBE:

Ook. Maar daarna is er een receptie. Er komen heel veel mensen.

Tibbe parkeert de auto. Hij maakt aanstalten om uit te stappen. Minoes niet. Ze legt het cadeautje terug in het handschoenenvakje en klapt het deurtje dicht.

MINOES:

Ik ga niet mee.

TIBBE:

Juffrouw Minoes. Het zou erg goed voor u zijn. (eerlijk) En voor mij ook.

MINOES (wegkijkend van Tibbe):

Ik doe het niet.

TIBBE:

We zijn allebei verlegen. En we moeten allebei Leren Durven.
En ik denk dat de haringman er ook is.

MINOES:

Oh.

70. EXT **MONOPOOL - DAG**

Minoes wandelt gehaast richting hotel Monopool terwijl ze haar handschoentjes aantrekt.
Tibbe loopt achter haar.

MINOES (gehaast):

Schiet nou op Tibbe.

71. INT **ZAAL HOTEL MONOPOOL – DAG NB IS GEWIJZIGD !!!!**

Een zaaltje met twee ingangen. Minoes en Tibbe komen door de linkeringang de zaal binnen terwijl er applaus klinkt. Vooraan in de volle zaal is een podium, met een trapje ervoor. Op het podium staat de burgemeester met een microfoon in zijn handen. Bibi staat naast hem met rode konen. Ze heeft een filmcamera (met strik) in haar handen. Achter haar hangen de tekeningen van de tekenwedstrijd. Bibi's tekening (Jakkepoes met haar jongen in de caravan) is opgesierd met een rozet. De burgemeester houdt de microfoon voor Bibi's neus.

BIBI:

...en dan wil ik de vereniging van Dierenvrienden bedanken voor deze prijs. En nog een speciaal bedankje voor de inspiratie...aan juffrouw Minoes.

Weer applaus. Tibbe kijkt niet-begrijpend naar Minoes die trots naar het podium kijkt. Bibi loopt met de camera trots op haar ouders af. Tibbe en Minoes willen naar Bibi toelopen, maar in de drukke mensenmassa stuiten ze op Tibbe's collega Sjoerd die twee glazen wijn in zijn handen heeft.

SJOERD:

Tibbe, leuk dat je er bent.

Nu pas ziet hij Minoes naast Tibbe staan en kijkt licht-geamuseerd-vragend naar Tibbe.

TIBBE:

Ehm ..dit is mijn secretaresse.

SJOERD (geamuseerd):
 Secretaresse? Heet dat tegenwoordig zo...

TIBBE (kort):
 Ja. Juffrouw Minoes.

Sjoerd geeft Minoes een hand. Minoes knikt verlegen.

SJOERD:
 Ik heb u geloof ik wel eens eerder gezien. In een boom kan dat?

Minoes weet niet wat te zeggen. Tibbe knikt vriendelijk naar Sjoerd.

TIBBE:
 Oké, wij gaan even verder. Kom juffrouw Minoes.

Tibbe pakt Minoes bij haar schouder en knikt haar geruststellend toe. Ze passeren een tafel met hapjes. Stukjes kaas en worst aan een stokje. Minoes kijkt van de hapjes naar Tibbe.

MINOES:
 Mag je dat zomaar pakken?

TIBBE:
 Straks.

Harry, de haringman passeert Tibbe en Minoes op weg naar het podium. Minoes volgt de haringman met haar blik tot aan het podium. Daar ziet ze meneer Ellemeet staan.. Harry gaat naast Ellemeet staan. Ze wisselen wat woorden.

MINOES (fluisterend):
 Wie is dat kleine mannetje? De burgemeester?

TIBBE (fluisterend):
 Nee sst. Dat is meneer Ellemeet. De directeur van de Deodorantfabriek.
 Hij doet erg veel goed.

Harry tikt op de microfoon. De zaal wordt stil.

MINOES:
 Wat voor goed?

TIBBE:
 Hij geeft veel geld voor ieder Goed Doel.

Achter Tibbe en Minoes roept iemand nadrukkelijk 'sst'. De haringman begint te spreken.

HARRY DE HARINGMAN:
 Dames en heren, ik ben ontzettend blij en ongelofelijk trots dat hij er is: de weldoener,
 mag ik wel zeggen, van onze stad: de heer Ellemeet.

Er klinkt een groot applaus. Ellemeet doet een stap naar voren. Hij kijkt charmant in de zaal. En maant de mensen tot kalmte.

ELLEMEET:

U begrijpt als directeur van een bloeiende onderneming als de Deodorantfabriek, heb je je verantwoordelijkheden. En die houden niet op bij de fabriek. Ik ben dan ook zeer content Harry dat ik jou als penningmeester van de Vereniging van Dierenvrienden deze royale cheque mag overhandigen.

Vanachter de kathedertoverert Ellemeet een grote cheque ter waarde van 10.000 gulden tevoorschijn en overhandigt hem aan een blij Harry. Ellemeet slaat zijn arm om de schouder van de haringman. Ze poseren samen voor een flitsende fotograaf. De mensen klappen.

HARRY DE HARINGMAN:

Mensen, dit is meteen een mooi moment om te bevestigen wat u, met dank aan Tibbe, allemaal al in krant hebt kunnen lezen: we hebben hem inderdaad gevraagd En hij wil het heel graag doen. Hier staat hij: onze nieuwe voorzitter!

Applaus.

Harry haalt iets uit zijn binnenzak.

HARRY DE HARINGMAN:

Meneer Ellemeet, hierbij overhandig ik u de officiële voorzitterspenning – hier is er maar eentje van dames en heren- (tegen Ellemeet) staat u mij toe?

Ellemeet knikt en Harry speldt een klein sierraad op de revers van Ellemeets colbert.

Ellemeet stapt dan naar de microfoon. Wiebelend met zijn sleutels. Minoes kijkt gefixeerd naar de bungelende autosleutels. Ze doet een klein stapje naar voren.

Ellemeet kijkt even naar het speldje, dan kijkt hij de zaal in, wiebelend met zijn sleutels. Tibbe kijkt opzij en ziet dat Minoes iets naar voren is gestapt. Haar ogen flitsen als bij een tenniswedstrijd heen en weer.

ELLEMEET:

Dames en Heren, dit betekent heel veel voor mij. En ik aanvaard het ambt als voorzitter dan ook vol trots.

Ellemeet wiebelt ondertussen door. Minoes sluipt het trapje op.

ELLEMEET(grappend):

Als kersverse voorzitter van de Vereniging van Dierenvrienden ...

Minoes doet nog wat stapjes naar voren, nog steeds geboeid door de zwaaiende sleutels. Nu zien ook anderen het. Ze staat nu vlakbij de kathedertoverert. Haar ogen flitsen heen en weer.

ELLEMEET:

... wil ik de directeur van de Deodorantfabriek hartelijk danken voor zijn gulle gaven. Ha ha ha.

De mensen lachen. Een moment voor applaus, maar voor de mensen kunnen klappen slaat Minoes met haar gehandschoende hand tegen de sleutels. Kletterend vallen ze op de grond. Meneer Ellemeet zwijgt verschrikt en kijkt Minoes indringend aan.

Alle mensen kijken naar Minoes. Tibbe probeert naar voren te dringen, maar plotseling neemt Minoes een duik. Ze verdwijnt tussen de rokken en benen in de richting van de grote gedekte tafel met hapjes. Tibbe maakt zich groot. Hij kijkt over de mensen heen maar ziet Minoes nergens meer. Meneer Ellemeet hervat allercharmantst lachend zijn toespraak. De mensen kijken weer naar hem.

ELLEMEET (OFF):

Afijn mensen, laten we dit feestelijk samenzijn vieren met een hapje en een snapje.

Minoes sluipt onder de tafel met hapjes dat met een royaal tafelkleed bedekt is. Ze kijkt tussen de benen van de mensen door, ruikt even aan een herenschoen in de buurt van de tafel en sluipt dan verder in de richting van de deur.

Tibbe kijkt onder de hapjestafel. Hij ziet niks. Als hij omhoog komt willen de mensen zich net op de hapjes storten. Tibbe kan zich met moeite er doorheen wurmen.

Verderop schiet Minoes door de klapdeur in een nabijgelegen zaaltje.

72. INT BIJZAALTJE HOTEL MONOPOOL– SCHEMER/AVOND

Het licht is uit. Een wonderschoon aquarium met veelkleurige vissen verlicht het zijzaaltje voor speciale gelegenheden. Door het aquarium heen zien we Minoes het zaaltje betreden en rondkijken, haar blik blijft direct op de bak met vissen rusten. Ze loopt er kordaat op af. De vissen zwemmen sierlijk rond. Minoes houdt haar gezicht vlak bij de bak. Ze kijkt naar de vissen. Ze voelt wat speeksel in haar mond komen en maakt een smakgeluidje. Haar hand met de handschoen gaat vanzelf heel voorzichtig boven de bak.

Er klinken stemmen. Minoes kijkt paniekerig om zich heen en verstopt zich dan razendsnel achter een paar enorme kamerplanten.

Het deurtje van het zaaltje gaat open en Ellemeet komt samen met burgemeester van Weezel (met burgemeestersketting) het zaaltje binnen. Ellemeet rookt een sigaartje.

ELLEMEET:

Fijn dat ik u hier even kan spreken. Even rustig.

De burgemeester lacht. Ellemeet kijkt hem in de ogen.

ELLEMEET:

Ik heb er over nagedacht meneer van Weezel en ik dacht aan een zwembad.

De burgemeester bloost een beetje. Hij kijkt even naar de deur. De burgemeester loopt weg van de deur tot vlak bij het aquarium en dus vlakbij de planten. Ellemeet kijkt naar de vissen.

BURGEMEESTER (zacht):

U doelt op de uitbreiding van de Deodorantfabriek... Een zwembad, zei u?
Tja, een gemeente als Killendoorn kan altijd een zwembad gebruiken...

ELLEMEET:

Ik weet niet hoe groot uw achtertuin is?

De burgemeester verschiet van kleur. Hij lacht. Ellemeet lacht mee.

BURGEMEESTER:

Mijn achtertuin... nou ehm...ik weet niet...

Ellemeet stopt met lachen. Hij lijkt iets te zien in de plant.
Minoes doet haar ogen dicht.

BURGEMEESTER:

Ik zal de raad in elk geval positief adviseren. Een emotioneel betoog,
werkgelegenheid bla bla bla.

Ellemeet komt dichterbij. Hij drukt zijn sigaartje uit in de aarde van de plantenbak.
Minoes haalt opgelucht adem. Ellemeet loopt naar de burgemeester en pakt hem bij de
schouder. Al pratende lopen ze richting deur.

ELLEMEET:

Laten we er op een rustig moment even verder over praten. Waarom komt u niet
eens langs bij de fabriek? Dat maakt het allemaal wat tastbaarder. Dan weet u waar
u voor pleit.

BURGEMEESTER:

Natuurlijk. Dat doe ik zeker.

De mannen verdwijnen door de deur naar de grote zaal.
Minoes haalt opgelucht adem en komt achter de planten tevoorschijn .

73. EXT STEEGJE MONOPOOL– AVOND

Een steegje aan de achterkant van het restaurant. Er staan vuilnisbakken en kratten met
flesjes. Tibbe loopt zoekend rond in het donkere steegje.

TIBBE (zacht):

Juffrouw Minoes. Joehoe ?

We ontdekken Minoes die behoedzaam uit een raam klimt. Ze hoort Tibbe, maar zegt niks.

TIBBE (nog zachter):

Poes, poes, poes.

Minoes antwoordt nog steeds niet. Ze twijfelt of ze gevonden wil worden.

Tibbe botst tegen een vuilnisbak waarvan de deksel rinkelend op de grond valt. Dan ziet hij het silhouet van Minoes. Ze zit aan het einde van de steeg op een kratje dat op de zijkant staat. Tibbe holt op haar af.

TIBBE (pissig):
Juffrouw Minoes. Waar zat u nou?

Minoes zegt niks. Ze kijkt naar haar voeten.

MINOES:
Ik heb nieuws.

TIBBE:
Kan me niet schelen. U moet er echt iets aan doen. U maakt me belachelijk met al dat kattige gedoe.

MINOES:
Kats. Niet kattig, maar kats.

TIBBE:
Kats dan. U brengt me in de problemen.

MINOES:
Ik probeer het wel. Maar het lukt niet. Ik voel me teveel poes.
(streng) Het is ontzettend verwarrend om twee wezens door elkaar te zijn.
Half poes en half mens.

TIBBE:
Het is soms ook ontzettend verwarrend om helemaal mens te zijn.

MINOES:
Oh ja?

TIBBE:
Jazeker.

MINOES:
Weet u wat het is? Ik twijfel soms zo. Dan denk ik; o, was ik maar weer poes. Met mijn staart omhoog onder de gouden regen... op jacht gaan in 'n tuintje als de jonge spreeuwen uitvliegen. (ze glimlacht) Soms verlang ik zelfs naar de kattenbak.

Door deze ontboezeming is Tibbe overrompeld. Minoes kijkt hem even in de ogen. Ze slaat haar ogen neer.

MINOES:
Aan de andere kant... een juffrouw zijn heeft ook z'n prettige kanten.

TIBBE (lief):
Dat dacht ik ook.

Hij haalt uit de zakken van zijn jasje een paar hapjes van de catering tevoorschijn en geeft er eentje aan Minoes.

TIBBE:
 Alsjeblieft, dat is tonijn.

Minoes neemt het hapje voorzichtig aan en begint het op te smullen.

TIBBE
 Wat was dat nieuws eigenlijk?

MINOES:
 De Deodorantfabriek gaat uitbreiden.

Tibbe lacht.

74. EXT HUIS ELLEMEET – DAG

Midden op de dag. De vogels fluiten. Tibbe, met opschrijfboekje, checkt al lopende naar de voordeur of hij een pennetje bij zich heeft. Bij de voordeur belt hij aan. Aan de andere kant van het huis hoort hij in de tuin een hond blaffen. Tibbe zoekt verder in zijn zakken, holt nog even snel naar zijn auto en komt dan terug met een pen. Hij haast zich het tuinpad op. Kijkt door het raampje in de deur. Tibbe wil nogmaals op de bel drukken als de deur wordt opengedaan door een ietwat bezwete meneer Ellemeet. Ellemeet, altijd goed gekleed, heeft iets feestelijks aan. In zijn hand een fles wijn.

ELLEMEET (allercharmantst):
 Tibbe...kom erin.

75. INT SALON ELLEMEET - DAG

Ellemeet gaat Tibbe voor de salon in.

ELLEMEET (iets te hard, zodat zijn vrouw het kan horen):
 Wat een aangename verrassing, Tibbe. Vertel eens, hoe is het op de krant?

TIBBE:
 Goed, dank u.

Ellemeet gebaart Tibbe te gaan zitten. Tibbe kijkt de kamer rond, terwijl Ellemeet in een kast rommelt. De salon hangt vol met opgezette beesten. Ook een kast met jachtgeweren. Ellemeet is duidelijk een man met een jachtpassie. Door de glazen deuren van de aangrenzende tuinkamer zien we dat een enorm lunchbuffet staat opgesteld. Ellemeet komt terug met een paar glazen.

ELLEMEET:
 Ik krijg elk moment gasten. Wilt u een glaasje wijn? Ik heb een heerlijke Bourgogne.

Tibbe lacht wat verlegen.

TIBBE:

Nee dank u, ik moet nog schrijven.

Ellemeet knikt. Hij schenkt zichzelf een glas in en kijkt Tibbe overrompelend charmant aan.

ELLEMEET:

Gaat u zitten.

Tibbe gaat er eens goed voor zitten met zijn pennetje en zijn opschrijfblokje.

TIBBE :

Wel, wat ik u zou willen vragen; wat zijn precies de plannen met betrekking tot de uitbreiding van de fabriek?

Ellemeet legt zijn hand op Tibbe's schouder.

ELLEMEET:

De plannen zijn nog niet helemaal rond. De gemeenteraad moet nog vergaderen dus u begrijpt...(Ellemeet legt zijn vinger even op zijn lippen). Nu even niet. Maar als alles doorgaat bent u de eerste ...(hij kijkt Tibbe doordringend aan) Overigens buitengewoon dat u nu al ~~van~~ op de hoogte bent. Hoe doet u dat toch?

Tibbe glimlacht en neemt een glaasje wijn aan.

76. EXT DAK STADHUIS – AVOND (tekst tante Moortje iets korter)

Het is donker. We zien alleen twee oogjes. De ogen van Minoes.

MINOES:

Tante Moortje...

Minoes ziet niet dat Tante Moortje van de ander kant komt aangelopen.

TANTE MOORTJE:

Hè, hè, daar ben je dan.

Geschrokken draait Minoes zich om. Ze stoot zich tegen de schoorsteen.

MINOES:

Au. Tante Moortje.

Tante Moortje neemt Minoes' lichaam, in het mantelpakje gestoken, op van top tot teen. Ze kijkt afkeurend.

TANTE MOORTJE:

En nog altijd niks opgeschoten. ~~Geen staart. Nog steeds dat onge-mantelpak.~~
't is vreselijk. Maar goed, ik heb je zus gesproken. Ze is niet meer kwaad. Je mag terugkomen.

Minoes kijkt verward.

TANTE MOORTJE:

Als fatsoenlijke kat natuurlijk...

MINOES (verbaasd):

Ja maar hoe, moet ik...

TANTE MOORTJE:

Je zus heeft een ideetje. Ze wacht op je in de Emmalaan.
Ga er maar snel naar toe.

Minoes kijkt even richting Emmalaan, maar maakt geen aanstalten om te vertrekken.

TANTE MOORTJE:

Waar wacht je op? Die aanstellerij heeft nou toch wel lang genoeg geduurd.

MINOES:

Ik weet niet zeker of ik wel wil...

Tante Moortje kijkt Minoes streng aan.

MINOES:

Ik weifel en ik twijfel. En ik kan de kattenpersdienst niet zomaar in de steek laten.

TANTE MOORTJE:

Ik geef alleen maar door wat je zuster gezegd heeft. En ze zei dat er haast bij was.
Maar goed, als je niet wilt...

Tante Moortje rent weg van Minoes.

MINOES (haar naroevend):

Ik weet het niet. Het is allemaal zo dubbel, tante. Tante!

Minoes blijft alleen achter. Ze krijgt het even te kwaad. Dan wordt haar aandacht getrokken door geritsel. Mevrouw Pastoor kijkt om de hoek van een schoorsteen.

MINOES:

Mevrouw Pastoor? Wat bent u daar aan het doen? Uw behoefte?

MEVROUW PASTOOR (geschokt):

Oh, de heer zij geprezen dat ik u tref. (Mevrouw Pastoor slaat een blik naar boven)

MINOES:

Wat is er aan de hand?

MEVROUW PASTOOR:

Ons Jakkepoes is gewond.

77. INT CARAVAN – NACHT (tekst Jakkepoes korter)

Minoes zit op haar hurken bij het bedje van Jakkepoes. Haar jongen (al in de aaibare, goedogende fase) spelen om haar heen. Eén kleintje likt Jakkepoes. Minoes wil aan Jakkepoes' poot voelen. Jakkepoes jammert het uit.

JAKKEPOES:

Au. Au! Ik zeg toch dat het pijn doet? Laat los.

MINOES:

Ik wou even voelen of het gebroken is. Het ziet er niet goed uit. Het lijkt me het beste dat ik je meeneem, dan kan meneer Tibbe...

JAKKEPOES:

Blijf van m'n lijf! Al dat getuttel. Ik wil niet in een mandje. En ik wil geen prik. ~~En al helemaal niet zo'n belachelijke kap als Joop. Heb je 'm gezien, de stakker...~~ (ze lacht schel). Ik crepeer nog liever. Mensen allemaal tuig...Ik liep door die dure tuinen, daarginds...en ik kwam langs die witte villa met al die rozen.

78. FLASHBACK EXT TUIN ELLEMEET - DAG

Jakkepoes sluipt door de tuin. Ze wurmt zich door een rozenstruik, ziet aan de overkant van het gazon openstaande tuindeuren. Ze kijkt even naar links en naar rechts en sprint dan naar de overkant van het gras. Er klinkt woest geblaf van Mars, die opgesloten zit in een kamer. Hij kijkt vanachter het raam naar Jakkepoes.

VO JAKKEPOES:

Meestal durf ik daar niet naar binnen, maar nu wel want die rothond was opgesloten.

Door de openstaande tuindeuren ziet Jakkepoes een tafel vol met lekkernijen staan. We herkennen het buffet dat Tibbe bij Ellemeet heeft zien staan. Midden op de tafel staat een gerookt varken met een appel in zijn bek.

VO JAKKEPOES:

Het rook heerlijk daarbinnen. En ik had honger. Want met zes van die krioelende piepers blijf je hongerig, reken maar. Er was niemand binnen en het rook zo heerlijk. Tja, ik kon niet anders. Ik moest naar binnen gaan.

Jakkepoes gaat de kamer in.

79. FLASHBACK INT TUINKAMER ELLEMEET – DAG

Jakkepoes zit op de tafel. Ze ruikt even aan het gerookte varken. Ziet links een schotel verse zalm en rechts een schotel kippenpootjes. Ze schudt even overdonderd met haar kop.

JAKKEPOES:

Tering.

Jakkepoes steekt haar poot in een bakje saus, likt van haar poot en kiest dan met de kip te beginnen. Ze wil van een kippenpoot gaan eten als er een doordringende deurbel gaat. Langs de glazen deuren naar de aangrenzende kamer ziet ze meneer Ellemeet lopen. Ellemeet kijkt even opzij en loopt dan door. Als hij uit beeld verdwenen is wil Jakkepoes opgelucht verder eten. Maar Ellemeet, die zich blijkbaar pas in tweede instantie realiseerde dat er een poes op zijn buffet zat komt de kamer binnen gestormd .

STEM JAKKEPOES:

Ik had hem gewoon niet gehoord. Duizelig was ik. Duizelig van de overdaad.

Jakkepoes, met de veel te grote kippenpoot in haar bek, kijkt te laat op. Ze besluit te vluchten. Met de kippenpoot. Langzamer dan ze wil rent ze naar het uiteinde van de tafel. Daar duikt mevrouw Ellemeet op. Jakkepoes wil de andere kant opgaan, maar daar staat de hond Mars te grommen. Dan maar weer een andere kant. Er wordt weer aangebeld. In paniek vlucht Jakkepoes weg van de hond en de vrouw. Ze ziet Ellemeet niet. Hij zoekt iets om mee te meppen en pakt het eerste wat voor handen is. Een goede fles Bourgogne die al op tafel staat te chamberen.

80. INT ZOLDER TIBBE – NACHT (NB dialoog 81 toegevoegd)

Tibbe zit achter zijn laptopje te werken. Hij kijkt Minoes aan.

TIBBE:

Een fles Bourgogne?

Minoes knikt.

TIBBE:

Wat zonde.

Tibbe wil zich weer naar het scherm buigen.

MINOES:

Dat is iets voor de krant!

De Jakkepoes Kreupel Geslagen Door de Voorzitter van de Dierenvrienden.

Tibbe reageert niet echt.

MINOES:
Ze kan amper lopen.

TIBBE:
Dat is natuurlijk afschuwelijk.

Tibbe kijkt Minoes aan.

TIBBE:
Maar ik kàn me wel voorstellen dat je driftig wordt als er ineens een zwerfkat in je zalm staat. Ik kàn me wel voorstellen dat je dan iets doet om die kat weg te jagen...Die Ellemeet is in feite geen kwaai kerel.

Tibbe zwijgt als hij ziet hoe streng Minoes hem aankijkt.

TIBBE (resoluut):
In elk geval is het niks voor de krant. Katten zijn geen nieuws.

MINOES:
Ach...(woedend naar woorden zoekend) Mens!

Minoes draait zich boos van Tibbe. Zo zwijgen ze even.

Dan klinkt er gekrabbel aan het raam boven Tibbe's bureau. Minoes schiet overeind en opent het raam. Tinus de redactiekat zit in de dakgoot. Hij kijkt opgetogen. Tibbe probeert bozig het gebeuren te negeren.

TINUS:
Mriauw, miauw-miauw.

MINOES:
De haringman?

Tibbe kan zijn nieuwsgierigheid bijna niet bedwingen.

TINUS (enthousiast):
Mriauw, miouw, mieuw.

Dan verdwijnt Tinus van het raam. Minoes doet het raam dicht. Ze kijkt Tibbe geschokt aan.

MINOES:
Harry de haringman is omver gereden. Met kraam en al.
Alle katten zijn er naar toe.

Tibbe springt enthousiast overeind.

TIBBE:
Yes! Een scoop! Snel snel snel..

Tibbe pakt snel zijn memorecordertje.

TIBBE:

Haha ha. De Killendoornse Courant, of beter, Tibbe de Vries is er weer eens als eerste bij.

Hij kijkt Minoes vrolijk aan, maar die is minder enthousiast.

MINOES (pittig):

Harry de haringman is dood en jij bent blij.

TIBBE:

Hij is toch niet dood. Trouwens, ik heb Tinus geen traan zien laten. Hij was dolblij.

MINOES:

Tinus is een kat.

81. INT AUTO TIBBE – NACHT VERVALT

82. EXT GROENMARKT – NACHT

In het licht van de koplampen van Tibbe's auto zien we de haringkar op de straat liggen. De vissen liggen op straat verspreidt. Diverse katten doen zich te goed aan de vissen. Tibbe parkeert zijn auto vlakbij de gevallen haringkar. Hij laat zijn lichten branden en rent naar de omgevallen kar. Tibbe opent de achterdeur van de omgevallen kar. Tussen vis en omgevallen dozen ligt de Haringman. Minoes komt achter Tibbe staan. Met haar kattenogen ziet Minoes hoe Tibbe in de donkere kar de pols van haringman voelt.

TIBBE (tegen Minoes):

Maak je geen zorgen. Harry is wel gewond, maar absoluut niet dood.

Tibbe loopt naar Minoes die door de geopende deur heeft meegekeken. Minoes' oog valt op een gebroken fotolijstje op de grond. Erin zit een foto waarop Harry en Ellemet samen staan bij het in ontvangst nemen van de cheque van tienduizend gulden. Minoes kijkt even naar de foto. Er klinkt het geluid van een naderende sirene. Minoes ziet een visje liggen. Ze aarzelt geen seconde, pakt het visje en eet het op. Ze pakt er stiekempjes nog één. Simon de schoolkat voegt zich smikkelend bij haar.

83. EXT GROENMARKT – NACHT iets kleins in dialoog gewijzigd

De ambulancebroeders laden de bewusteloze haringman op een brancard. Een politieagent bestudeert de haringkar aan alle kanten. Tibbe staat er, als een echte journalist, bij.

POLITIEMAN:

Weet jij wat er gebeurd is, Tibbe?

Tibbe haalt zijn schouders op.

TIBBE:

De kar lag zo op z'n zij en Harry was buiten westen. Verder was er niks te zien.

De broeders sluiten de deuren van de ambulance. Tibbe loopt naar zijn auto. Minoes gaat vlakbij hem lopen. ~~Tibbe opent de deur van zijn auto.~~

MINOES:

Ik weet wie het gedaan heeft.

Tibbe slaat de deur dicht en stapt aan zijn kant in.

MINOES:

Mevrouw Pastoor heeft het zelf gezien. Drie keer raden wie.

Op dat moment voelen zowel Minoes als Tibbe de aanwezigheid van iets. Ze kijken allebei opzij. Recht in het gezicht van Ellemeet die achter het stuur van zijn bolide zit en vlak naast hen staat geparkeerd. Ellemeet voert op de achtergrond een gesprekje met de dienstdoende agent. Minoes kijkt Tibbe veelbetekenend aan. Tibbe kijkt ongelovig.

TIBBE:

Ellemeet?

Minoes knikt. Ellemeet rijdt verder. Tibbe en Minoes kijken hem na.

TIBBE:

Ja ja, ja. En Ellemeet heeft de bank beroofd, Enschede opgeblazen...

Minoes kijkt hem verontwaardigd aan.

84. INT ZOLDER TIBBE – VROEGE OCHTEND (iets kleins in eerste tekst Minoes)

Tibbe typt de laatste woorden van zijn artikel. Minoes zit naast hem te wachten.

MINOES:

Tinus heeft het ook gezien. En **Simon**.

BIBI:

Wat gezien?

Tibbe schrikt van Bibi die haar hoofd naar binnen steekt. Tibbe tilt haar de kamer in.

TIBBE:

Wat krijgen we nou? Kom je tegenwoordig via het dak?

Bibi reageert niet op Tibbe. Ze kijkt naar Minoes. De dames beginnen een onderonsje.

MINOES:

Ellemeet heeft eerst de Jakkepoes kreupel geslagen. En toen de haringkar omvergereden. En daarna is hij keihard doorgereden.

BIBI:

De schoft.

MINOES:

Er waren drie getuigen. Schele Simon, Tinus en mevrouw Pastoor.

TIBBE (zuchtend):

Katten zijn geen getuigen.

BIBI:

Oh nee?

TIBBE:

Nee. Ik kan niet in de krant zetten: 'naar wij van verschillende katten hebben vernomen is de haringman omver gereden door ons bekende stadsgenoot de heer Ellemeet.' Dat is geen bewijs.

Minoes valt even stil.

MINOES:

Ik vind u laf meneer Tibbe. Alles, alles wat ik u verteld heb, alle nieuwtjes die de kattenpersdienst u heeft opgeleverd, was er daar ook maar één onwaar van?

TIBBE:

Nee, dat niet. Maar... Ellemeet is de weldoener van de stad. Waarom zou hij doorrijden na een ongeluk?

MINOES:

Hij wil kreukvrij blijven. Snap dat nou. Straks beslist de gemeente nog negatief over zijn uitbreidingsplannen. En dat wil hij niet.

Bibi is het met Minoes eens. Ze knikt heftig.

TIBBE:

Ja maar....

MINOES:

Bah!!! Op deze manier wil ik uw assistent niet eens meer zijn. Nee...ik vind u echt laf.

Minoes gaat naar buiten door het raam. Tibbe kijkt wanhopig naar Bibi.

TIBBE:

Vind jij dat ook?

Bibi loopt ook naar het raam. Voor ze naar buiten stapt draait ze zich nog even naar Tibbe.

BIBI:

Het spijt me Tibbe, maar ik vind je superlaf.

Tibbe twijfelt wat te doen.

85. INT GANG ZIEKENHUIS - DAG

Tibbe loopt met een fruitmandje in zijn hand door de gang van het ziekenhuis. Hij bestudeert de namen die op de kaartjes op de deur hangen. Hij heeft de kamer van Harry gevonden. Voorzichtig opent hij de deur.

86. INT KAMER ZIEKENHUIS – DAG

Een lichte eenpersoonskamer met uitzicht op de Deodorantfabriek. De haringman krijgt een brede grijs op zijn gezicht als hij Tibbe ziet. Hij ligt languit in bed en ziet er gezond uit.

HARRY DE HARINGMAN:

Tibbe!

Harry gaat wat rechterop in bed zitten. Tibbe loopt naar hem toe en schudt hem de hand. Hij zet het fruitmandje op zijn schoot.

TIBBE:

Dag Harry. Hoe gaat het?

HARRY DE HARINGMAN:

Ik heb een flinke pak op m'n sodemieter gehad, maar nou gaat het wel weer. De dokters hebben niks ernstigs gevonden.

TIBBE:

Wat is er nou precies gebeurd?

HARRY DE HARINGMAN:

Geen idee. Een knal en toen was ik weg, dus in feite weet ik niks. Het schijnt dat er iemand tegen m'n kar aan is gereden, maar ik heb niks horen aankomen.

TIBBE:

Er gaan geruchten dat Ellemeet het gedaan heeft.

HARRY DE HARINGMAN:

Ellemeet ? Ellemeet is een van mijn beste klanten. Ellemeet zou eerste hulpverleners, en zeker niet doorrijden. Daar kan ik me nou echt kwaad over maken, Tibbe, over zulk geroddel.

87. EXT POLITIEBURO – AVOND (WAS DAG)

Een hoofdschuddende, lachende agent van politie doet Tibbe uitgeleide. Hij schudt Tibbe de hand en verdwijnt dan naar binnen. Tibbe blijft beduusd achter. Van ergernis schopt hij tegen een vuilnisbak die helemaal vol zit. Tibbe doet zich pijn.

TIBBE:
Au. Shit.

88. EXT STADHUIS – DAG (WAS FOTO/FILMZAAK)

Ellemeet parkeert zijn auto voor het stadhuis. Hij stapt uit en gaat snel naarbinnen. Vanaf een verdekt opstelling komt Tibbe tevoorschijn. Hij loopt op de auto af en inspecteert de lak aan de bumper. Zoekend glijdt hij langs de lak aan de zijkant naar achteren. Hij komt omhoog en schrikt zich dan te pletter van Mars die door het raampje vervaarlijk gromt.

Tibbe haast zich weg. Ellemeet komt uit het stadhuis.

89. EXT STRAAT BIJ GROENMARKT – DAG

Tibbe interviewt twee buurvrouwen op keukentrapjes die de ramen lappen (de roddeltantes van bij de bakker). Eén wijst naar de plaats van het ongeluk. Tibbe vraagt haar iets. Ze haalt haar schouders op en schudt van nee. De andere vrouw schudt ook van nee.

90. EXT GARAGE – SCHEMER VERVALT**91. EXT DAK TIBBE – NACHT (DIALOOG GEWIJZIGD)**

Minoes zit over de daken te kijken. Ze speelt met het kettinkje om haar hals. Tibbe kijkt uit het raam. Hij ziet Minoes zitten.

TIBBE:
Juffrouw Minoes.

MINOES:
Ik staak. De hele kattenpersdienst staakt.

TIBBE (bozig):
Leuk hoor, juffrouw Minoes. Mooi is dat.

Minoes reageert niet. Tibbe klimt uit het raam. Hij loopt over het platte dak naar Minoes toe. Ze kijkt even naar hem en kijkt dan weer voor zich uit. Tibbe gaat naast haar zitten.

TIBBE:

Ik doe mijn best voor jullie, maar niemand gelooft me. Ellemeet is de held van Killendoorn. En ik heb ook helemaal geen bewijzen. Niemand heeft iets gezien en Ellemeets auto ziet er picobello uit. En nou vinden ze mij een gemene roddelaar.

MINOES:

U snapt er ook helemaal niks van. Ellemeet was niet eens met z'n eigen auto. Hij was met de grote nachtauto, waar anders mee?

Minoes verwijderd zich van Tibbe. Ze hoopt dat hij naar haar toekomt om het goed te maken.

TIBBE:

De grote nachtauto?

Er valt een muntje bij Tibbe. Enthousiast verlaat hij het dak. Minoes kijkt hoopvol richting Tibbe en ziet dan dat hij verdwenen is. Teleurgesteld en alleen kijkt ze voor zich uit.

92. INT DEODORANTFABRIEK – DAG

Een vaatje, zoals in de openingsscène van de film. Er zit een slangetje aan. Het vaatje wordt door een paneeltje aan het zicht onttrokken. Vanonder uit deze constructie komt een pipet die druppels afstoot in een grote bak met deodorantvloeistof. Dit alles wordt gefilmd door mevrouw Ellemeet. Ellemeet gaat naast de bak deodorantvloeistof staan. Strak in het pak kijkt allercharmantst in de camera.

ELLEMEET:

De precieze samenstelling is natuurlijk geheim. Maar ik kan u verzekeren dat het juist die combinatie van de heerlijkste geuren, de zachtste oliën en de krachtigste kruiden is die de DEO-deo's zo bijzonder maken. Puur natuur. Lief voor mens en dier.

Ellemeet laat z'n glimlach varen. Hij kijkt streng naar de persoon achter de camera.

ELLEMEET:

Heb je dat? Oké, dan gaan we nu naar buiten.

Het beeld gaat op zwart.

93. EXT BRAAKLIGGEND TERREIN–DAG

Mevrouw Ellemeet filmt haar man met een klein videocameraatje. Meneer Ellemeet staat op het terrein dat voor een deel al lijkt afgegraven. Er staat een graafmachine geparkeerd.

ELLEMEET:

Een fabriek met een goed product heeft ruimte nodig. Ruimte om uit te breiden.

MEVROUW ELLEMEET (OFF):
Wacht even, hij stond niet aan.

Ellemeet kijkt zuchtend in de richting van zijn vrouw. Dan ziet hij achter zijn vrouw de auto van de burgemeester het parkeerterrein oprijden. Mevrouw Ellemeets camera volgt de blik van Ellemeet. Direct siert een glimlach zijn gelaat, terwijl hij op de burgemeester afloopt.

ELLEMEET:
Burgemeester van Weezel, wat een verrassing.

Burgemeester van Weezel stapt uit zijn auto. Hij probeert zijn kat, die op de hoedenplank ligt mee te krijgen.

BURGEMEESTER:
Moortje, kom nou.

Tante Moortje de Stadhuiskat, ligt op de hoedenplank en is niet van plan te komen. Ze legt haar kop op haar voorpoten en valt in slaap. De burgemeester legt de riem zuchtend op de voorstoel. Hij gooit de deur dicht en loopt het terrein op in de richting van Ellemeet.

BURGEMEESTER (lachend):
Lukt het mevrouw Ellemeet?

Mevrouw Ellemeet glimlacht. Voor ze iets kan zeggen gebaart Ellemeet dat ze weg moet.

ELLEMEET:
Ga jij maar even iets voor je zelf doen.

Mevrouw Ellemeet druipt af. Ellemeet staat in het midden van het terrein. Hij gebaart met zijn armen waar we alles kunnen verwachten. De burgemeester kijkt geïnteresseerd toe. Zijn oog valt op de caravan. Jakkepoes hinkt net weg van de caravan. De burgemeester loopt op de caravan af. Door het kapotte raampje zien we de poesjes van Jakkepoes. Ze liggen tegen elkaar in hun hoekje in de caravan. Eentje wordt wakker van de stemmen van Ellemeet en de burgemeester. Hij miauwt als hij ziet dat zijn moeder weg is. De burgemeester en Ellemeet zijn vlak bij de oude caravan. In de verte zien we Jakkepoes in de struiken verdwijnen.

ELLEMEET
En die oude caravan wordt natuurlijk met de grond gelijk gemaakt.

BURGEMEESTER:
Dat spreekt voor zich.

De burgemeester en Ellemeet lachen. Op dat moment valt Ellemeets oog op Tibbe's auto die komt aanrijden. Ellemeet richt zich op de burgemeester.

ELLEMEET (alleraardigst):
Ogenblikje burgemeester, (hij lacht), de pers.

De burgemeester knikt. Hij kijkt om zich heen als hij opeens een geluidje uit de caravan hoort komen. De burgemeester opent het deurtje van de caravan en ziet tot zijn verbazing een nest jonge katjes. Zonder moeder.

94. INT LOODS DEODORANTFABRIEK – DAG

Er wordt gewrikt en gerotzoid aan de deur die met flinke kracht wordt geopend. De loods is leeg. Tibbe baalt. Hij loopt de loods in. Op de grond ziet Tibbe sporen van vrachtwagenbanden. Tibbe bukt om ze te bestuderen als er een schaduw over hem valt. Hij kijkt om. In de deuropening staat Ellemeet.

ELLEMEET:
Zoek je iets, Tibbe?

Tibbe lacht. Hij kom overeind.

TIBBE:
Nu met die uitbreidingsplannen ben ik toch wel heel benieuwd wat er allemaal in deze fabriek gebeurt.

ELLEMEET (allervriendelijkst):
Zoals ik laatst al zei als het doorgaat bent jij de eerst...maar ik ben nu bezig met een promotiefilmpje, als je wilt laat ik wel een bandje sturen.

Ellemeet geleidt Tibbe naar buiten.

TIBBE:
Nee dank u, dat is niet nodig. Ik dacht dat u een vrachtautootje had waar u 's nachts mee rondrijdt.

ELLEMEET:
Ik had er eentje, maar die heb ik niet meer.

95. INT CARAVAN – DAG

De burgemeester heeft een kussensloop in de hand. Hij praat heel lief tegen de jonge poesjes, als tegen een baby. Hij stopt de laatsten in een sloop.

BURGEMEESTER:
Maar jullie kunnen toch niet alleen blijven, hier. Nee.
Deze caravan gaat weg. Ja. Ik neem jullie even mee. Ja.

96. EXT BRAAKLIGGEND TERREIN – DAG

Jakkepoes wurmt zich door een gat in de afrastering. Ze hinkt naar de caravan en ziet dan de burgemeester uit de caravan komen met een vol kussensloop. Het kussensloop lijkt te bewegen. Er klinken kleine mriewtjes. De burgemeester loopt weg met het sloop. Jakkepoes miauwt hartverscheurend.

97. EXT ACHTERKANT DEODORANTFABRIEK – DAG

Ellemeet doet de deur van de loods dicht en op slot.

ELLEMEET:

Van dit soort onderzoeksjournalistiek ben ik niet gediend, Tibbe.
Ik hoop dat dat duidelijk is.

Tibbe voelt zich verlegen worden, maar hij vermant zich. Zijn oog valt op de graafmachine.

TIBBE:

U laat er geen gras over groeien. Het referendum is nog niet geweest, en u begint al met graven.

Ellemeet zegt niks. Tibbe's blik gaat naar de burgemeester.

TIBBE:

De burgemeester op bezoek, logisch dat u zeker bent van uw zaak.

Ellemeet glimlacht. Zijn oog valt op een beestje dat op de het deurkozijn van de loods loopt.

ELLEMEET:

Denk erom. (hij pakt het beestje en laat het op zijn hand lopen) Pia Bongers is een goede vriendin. Van mij. En van mijn vrouw. Een mooie carrière is zo geknakt.

Ellemeet drukt het beestje in zijn hand dood en kijkt Tibbe aan.

98. EXT PARKING DEODORANTFABRIEK – DAG (Tibbe's auto toegevoegd)

Tibbe's auto rijdt weg. De burgemeester kijkt op van het sloop waar de kleine poesjes angstig naar hem omhoog kijken, op in het verbijsterde gezicht van Ellemeet en overhandigt hem het kussensloop. Vanaf de hoedenplank van de burgemeestersauto kijkt tante Moortje toe.

BURGEMEESTER:

Als voorzitter van de vereniging van Dierenvrienden weet u hier wel raad mee, dunkt me.

Ellemeet wil tegensputteren, maar bedenkt zich. Een klein poesje piept met zijn kopje uit het zakje. Voor Ellemeet iets kan zeggen opent de burgemeester de deur van zijn auto. Tante Moortje, de stadhuiskat schiet weg.

BURGEMEESTER:
Hé Moortje, kom!

99. INT ZOLDER TIBBE – DAG

Minoes is haar koffertje aan het inpakken. Ze legt er nette stapeltjes kleren in. Minoes wil haar handschoenen erin doen, maar ze bedenkt zich. Ze legt de handschoenen op de keukentafel. Minoes opent het raam. Ze kijkt de keuken nog één keer rond, alsof ze op het punt staat op te stappen. Dan klinkt er gemiauw. Minoes kijkt op. Tante Moortje zit in de vensterbank. Minoes kijkt de hijgende tante Moortje geschrokken aan.

MINOES:
Tante Moortje, wat is er ?

100. INT JAGUAR ELLEMEET – DAG (handeling gewijzigd)

Mevrouw Ellemeet kijkt van het sloop op haar schoot naar haar boze man aan het stuur.

MEVROUW ELLEMEET:
Maar lieverd, wat is er nou? Je bent toch ook voorzitter van de vereniging van Dierenvrienden.

ELLEMEET:
Voorzitter ja, maar ik run (hij slikt een vloek in) geen dierenasiel. Mars houd je kop.

Mars houdt geschrokken stil. Hij slaakt een piepje en gaat dan met een weemoedige blik liggen. Mevrouw Ellemeet kijkt even in het sloop.

MEVROUW ELLEMEET (vertederd):
Ze slapen.

ELLEMEET:
Mooi.

Hij draait aan zijn stuur. Een vastberaden trek om zijn mond.

MEVROUW ELLEMEET (geschrokken):
Wat ga je doen?

Ellemeet zegt niks. Hij ziet een geschikte plek en zet zijn auto aan de kant, hij laat de motor stationair draaien. Grist het sloop van mevrouw Ellemeets schoot en stapt uit. Mevrouw ellemeet kijkt geschokt toe. Ellemeet stapt snel weer in en rijdt weg.

MEVROUW ELLEMEET:

Je kon zo lief zijn.

ELLEMEET:

Van lief zijn kunnen we geen brood kopen. En al helemaal geen parelkettingen.

Mevrouw Ellemeet zegt niks, ze voelt onwillekeurig aan de ketting om haar hals.

101. EXT PARK – DAG

Ellemeets auto staat voor de ingang van het park geparkeerd. Minoes kijkt door het raam naar binnen. In de auto is niks te zien.

MINOES:

Niks...(zachtjes) als hij ze maar niet verdrongen heeft...

Minoes draait zich weg van het raam en ziet dan tot haar grote vreugde een stuk of tien katten op de stoep zitten. Onder hen: Mevrouw Pastoor, Simon de schoolkat, Joop de Monopoolkat, Tinus de redactiekat en Leentje de bakkerskat. Ze kijken haar afwachtend aan. Minoes glimlacht. Ze gaat door haar knieën.

MINOES:

Goed dat jullie er zijn....luister...

SNELLE SEQUENTIE MET MUZIEK

102. EXT BAKKERSWINKEL – DAG VERVALT

103. EXT GROENMARKT – DAG

Leentje, de bakkerskat, struint zoekend, tussen de mensenbenen (van wachtenden bij de haringkraam) langs de haringkraam. Ze zoekt.

104. INT KEUKEN MONOPOOL – DAG (WAS RESTAURANT)

Joop, de dikke Monopoolkat zoekt in de keuken, zijn oog valt op eten. Dan wordt hij door de kok weggejaagd.

105. EXT TOEGANGSWEG KILLEENDOORN– DAG (was pizzabrommer)

Een krantenjongen stapt op zijn fiets en rijdt weg. Achterin de fietstas kijkt Tinus zoekend rond.

106. INT GYMLOKAAL – DAG

Bibi heeft gymnastiekles. Ze zijn aan het tennissen. Alle kinderen hebben een racket en één of twee ballen. De meester is aan het woord. Bibi moet lachen als ze Simon de Siamees hoog in het raam van het gymlokaal ziet zitten. Hij miauwt. Bibi kijkt om zich heen.

De meester blaast op zijn fluitje. De kinderen beginnen tegen de muur te slaan. De meester kijkt de gymzaal rond en constateert uiteindelijk tot zijn verbazing dat Bibi verdwenen is uit de rij. Haar racket ligt eenzaam op de grond.

107. INT KLEEDHOKJES - DAG (WAS EXT SCHOOL)

Schele Simon, de schoolkat rent voor Bibi uit.

108. EXT STEEGJE – DAG

In een grote vuilniscontainer zitten de kleine poesjes te miauwen. Mevrouw Pastoor holt voorbij, maar hoort ze niet.

109. EXT PARK – DAG

Minoes loopt zoekend door het park als Simon de schoolkat en Bibi haar tegemoet komen.

BIBI:
Wat is er aan de hand?

MINOES:
Ellemeet heeft de jongen van Jakkepoes te pakken. Kom.

Minoes geeft Bibi een hand. Samen rennen ze door het park.

110. EXT STEEGJE – DAG

Mevrouw Pastoor rent nog een keer door het steegje, nu de andere kant op, en hoort het gemiauw uit de vuilniscontainer nu wel. Hij stopt abrupt. Luistert en ziet met haar ene oog de vuilniscontainer. Mevrouw Pastoor springt op de deksel van de container, maar het lukt haar niet de deksel open temaken.

111. INT CONTAINER – DAG

De kleine poesjes miauwen angstig. Ze hebben geen grip op de gladde wand en glijden steeds weg.

112. EXT STEEGJE – DAG

Mevrouw Pastoor kijkt op als ze een geluid hoort en ziet in de verte de vuilniswagen. Vuilnismannen klikken containers vast en die worden dan op automatische wijze leeg gekieperd in de vuilniswagen. Mevrouw Pastoor springt van de container en rent weg.

113. EXT WINKELSTRAAT – DAG

Mevrouw Pastoor rent tussen lopende mensen op de autovrije winkelstraat door en duikt onder omheiningen. Banjert door plassen.

114. EXT PARK – DAG

Minoes en Bibi zitten terneergeslagen op een bankje.

BIBI:

We vinden ze nooit.

Minoes schudt haar hoofd. Op dat moment springt Mevrouw Pastoor, helemaal verformfaaid en uitgeput bij Minoes op schoot. Ze is compleet buiten adem. Bibi en Minoes kijken haar bezorgd aan. Dan miauwt ze met kleine ademstootjes. Minoes kijkt opgetogen.

MINOES:

Waar?

115. EXT STRAAT KILLEENDOORN– DAG

Bibi en Minoes rennen achter Mevrouw Pastoor aan. Dat is niet zo makkelijk, want Mevrouw Pastoor schiet overal onderdoor, waar zij langs moeten. Even lijkt het of ze haar kwijt zijn maar dan zien ze haar weer. Mevrouw Pastoor staat voor een hek dat naar achterafstraatje leidt. Mevrouw Pastoor schiet door de spijlen van het hek. Minoes en Bibi kunnen er niet door. Minoes helpt Bibi op het hek, Bibi helpt Minoes.

116. EXT ANDERE KANT HEK - DAG

Samen klimmen ze aan de andere kant van het hek. Ze zijn nog maar net geland of ze staan oog in oog met een grommende hond. Minoes is doodsbang. Ze verstijft van angst.

117. EXT STEEGJE – DAG

Mevrouw Pastoor komt om de hoek aangerend in het steegje met de vuilcontainer. De vuilniswagen is bezig de voorlaatste container leeg te kiepen.

118. EXT ANDERE KANT HEK - DAG

Minoes kijkt naar Bibi en ziet dat ze doodsbang is en niet in staat iets te doen. De blaffende hond staat nog steeds voor hen. Minoes zet resoluut een stap naar voren.

MINOES (autoritair):
En nou is het afgelopen! Mafkees! Af! En zit!

De hond valt geschrokken stil. Bibi kijkt bewonderend naar Minoes. Minoes kijkt met een blik van zo doe je dat. Dan begint de hond opnieuw te blaffen. Bibi voelt in haar gymbroek iets. Ze haalt een knalgele tennisbal uit haar broekzak en kijkt er naar.

119. EXT STEEGJE – DAG

Mevrouw Pastoor loopt de vuilnisman voor de voeten. De man moet er om lachen, maar trekt de container (met inhoud) toch naar de vuilniswagen. Hij klikt het ding vast.

120. EXT ANDERE KANT VAN HET HEK – DAG

De hond komt met de gele bal in zijn bek kwispelend teruggerend. Hij kijkt dommig om zich heen als hij ziet Bibi en Minoes verdwenen zijn. Omdat hij niet kan blaffen met de bal in zijn bek, gromt hij een beetje. Wij zien Bibi en Minoes in de verte de hoek omslaan.

121. EXT STEEGJE – DAG

Mevrouw Pastoor kijkt radeloos naar de vuilcontainer die al in de lucht gehesen is en op het punt omgekiept te worden. De man aan het stuur van de vuilnisauto staat op het punt een knop in te drukken.

MINOES (OFF):
Stop! STOP!!!!

Mevrouw Pastoor kijkt om. De vuilnisman ook.

BIBI:
Wacht alstublieft. Wacht!

Bibi en Minoes komen luid roepend aangerend. De vuilnisman aan het stuur laat de container zakken. De collega-vuilnisman opent de container. Minoes geeft Bibi een pootje en Bibi vist het vieze kussensloop uit container. Ze geeft het aan Minoes. Minoes kijkt even gespannen naar Bibi en opent dan het sloop. Ze lacht en laat Bibi de poesjes in het sloop zien. Ze piepen. Bibi lacht opgelucht. De vuilnisman knikt de meisje vriendelijk toe terwijl de container die hij weer heeft aangeklikt, wordt opgehesen.

Met de poesjes in hun armen kijken ze naar de vuilnisbak die wordt leeggekiept en het vuil dat door de vuilniswagen wordt vermalen

122. INT ZOLDER TIBBE – AVOND

Bibi en Minoes zitten op de bank uit te puffen. De kleine poesjes spelen op en om hen heen. Tibbe loopt kwaad heen en weer.

TIBBE:

Ongelofelijk. Ongelofelijk.. (opeens ongerust) En Jakkepoes? Waar is Jakkepoes?

BIBI:

We zijn meteen naar haar toe gegaan, maar ze wilde niet mee.

MINOES:

Je weet hoe ze is. Als Ellemeet ze vindt...

TIBBE (kwaad):

t' is verschrikkelijk. Wie doet nou zoiets?

BIBI:

De Voorzitter van de vereniging van Dierenvrienden.

MINOES (casual):

Ereburger van Killendoorn.

TIBBE (zacht):

De weldoener van de stad.

Tibbe kijkt naar zijn bureau. En hij kijkt naar de poesjes. En weer naar zijn bureau. Dan loopt hij resoluut naar zijn werktafel. Hij gaat achter zijn bureau zitten. Bibi stoot Minoes aan. Ze kijken naar Tibbe.

Tibbe gaat achter zijn computer staan. Hij drukt op de aanknop.

TIBBE:

Minoes, koffie!

Minoes haast zich naar het aanrecht.

TIBBE:

Bibi, kauwgom.

Bibi loopt naar de kauwgomballenautomaat en haalt er een paar kauwgomballen uit. Ze legt de kauwgomballen naast Tibbe neer. Tibbe legt ze keurig op een rijtje. Dan strekt hij zijn vingers, ineengestremgeld in elkaar. Hij kijkt even naar Bibi en Minoes die hem blij toeknikken.

MINOES:

Gaat u een stukje schrijven?

TIBBE:

Nee juffrouw Minoes, ik ga **het** stukje schrijven.

Tibbe neemt een slok koffie en hij gooit een kauwgombal in zijn mond. Dan begint hij als een bezetene te tikken. Minoes, Bibi en de kleine poesjes kijken eerbiedig toe. Dan loopt Minoes naar het raam. Ze opent het en miauwt in de nacht.

123. EXT KILLEENDOORN – NACHT

We zien Killendoorn met het silhouet van de Deodorantfabriek en de neonverlichting van de Monopool. Er klinkt een miauw door de nacht. De kreet wordt beantwoordt.

124. EXT DAK BIBI – NACHT (WAS PUNTDAK)

Tinus zit met een bekoorlijk vrouwtje, witte Leentje van de bakker, op het dak. Ze kijken naar de volle maan. Er klinkt gemiauw. Allebei beantwoorden ze de kreet.

125. INT KEUKEN MONOPOOL – NACHT

Joop de Monopoolkat zit met zijn kop in een pan als er ver weg gemiauw klinkt. Hij trekt zijn kop uit de pan (er zit saus op zijn snuit). Joop miauwt ook.

126. EXT KERKHOF – NACHT

Mevrouw Pastoor zit op een grafsteen. Ze miauwt in de nacht.

127. EXT BRAAKLIGGEND TERREIN – NACHT

Jakkepoes steekt haar kop uit de caravan en hoort het gemiauw.

128. EXT KILLEENDOORN – NACHT

Overall is het donker. Alleen op één kamertje brandt licht. Er klinkt geluid van getyp. Misschien vangen we door het dakraam een glimp op van Tibbe die als een gek zit te typen.

129. INT DRUKKERIJ – DAG

Drukpersen drukken de krant. Op de voorpagina staat in grote letters: 'Ellemeet, weldoener of boosdoener?' en 'Nachtelijk transport oorzaak aanrijding haringkar'. Tibbe staat bij de persen. Hij pakt een krant van de persen slaat hem open. Tevreden kijkt hij naar de kop.

130. EXT GEBOUW KILLEENDOORNSE COURANT – DAG

Tegen het einde van de dag. Tibbe loopt met een krant onder zijn arm naar zijn auto. Schele Simon en Tinus zitten op het dak. Tinus geeft Tibbe een knipoog. Tibbe knipoogt terug.

131. INT ZOLDER TIBBE – DAG

Tibbe komt thuis en ziet tot zijn verbazing dat er slingers hangen. Minoes pakt de krant uit Tibbe's hand. Ze ziet een foto van Ellemeet op de krant. Bibi leest de kop.

BIBI:

Ellemeet, weldoener of boosdoener? Die is goed Tibbe.

Tibbe lacht. Bibi trekt Tibbe mee naar de koelkast en toont twee bakken ijs in de vriezer. Ze beginnen coupes te maken. Minoes hoort gemriew. Jakkepoes staat voor het raam.

MINOES:

Jakkepoes.

Minoes doet het raam open. Jakkepoes miauwt luid en duidelijk. Minoes lacht.

MINOES (blozend):

Tibbe, Bibi kijk eens wie er is.

Jakkepoes miauwt nog een keer. Ze springt de kamer in en loopt naar haar jongen.

MINOES (tegen Tibbe):

De Jakkepoes is trots op U.

Tibbe glimlacht.

132. EXT KRANTENKIOSK – DAG

Eind van de middag. Het moment dat een avondkrant als de Killendoornse Courant wordt bezorgd. Een stapel kranten wordt in een krantenstelling van de winkel geplaatst. De krantenjongen die de stapel kranten heeft neergelegd stapt weer op zijn fiets en rijdt weg.

133. INT HAL FLAT – DAG

Razendsnel worden een aantal kranten in de diverse brievenbussen van flatbewoners gegoid.

134. EXT GROENMARKT – DAG

De krantenjongen gooit een krant naar Harry de haringman die weer in zijn kraam staat. Er staan een paar bloemstukjes op de toonbank. Eentje met een kaartje van de Deodorant-fabriek. Harry kijkt verbijsterd naar de kop: ELLEMEET: WELDOENER OF BOOSDOENER?

HARRY DE HARINGMAN:
Ellemeet weldoener of boosdoener? Tsss.

135. INT REDACTIERUIMTE – EIND VAN DE DAG

Alle redacteuren zijn de krant aan het lezen aan hun bureau. Ook Sjoerd leest het artikel. Hij kijkt op, net als zijn collega's, als Ellemeet wapperend met de krant woedend de redactie komt opgelopen. Langs de bureaus van de redacteuren stevent hij af op het kantoor van Pia Bongers. Hij gaat naar binnen en smijt de deur met een klap dicht. De redacteuren kijken elkaar aan en beginnen met elkaar te praten.

136. INT ZOLDER TIBBE – AVOND (IETS GEWIJZIGD)

Het feestje is in een iets verder gevorderd stadium. Er staat muziek op. Jakkepoes neemt met een afkeurende blik op hoe Minoes met Bibi en Tibbe aan het dansen is. .
De drie zijn uitgelaten.

Tibbe heeft een paar kauwgomballen in zijn hand hij doet ze in zijn mond. Ook Bibi en Minoes hebben kauwgom in hun monden. Ze kauwen alledrie.

Tibbe blaast al dansende een grote bel. Minoes kijkt er vnaar. Ook zij blaast een bel. Tibbe en Minoes kijken nu naar Bibi. Ze doet een dappere poging, maar de bel sneuvelt voor het een bel is geworden

De telefoon gaat. Tibbe neemt enthousiast op.

TIBBE:
Met Tibbe ... (zijn gezicht betreft, hij gebaart Bibi de muziek uit te zetten) ...
goed, ik kom eraan.

137. INT KANTOOR PIA BONGERS – AVOND

Pia Bongers zit achter haar bureau. Tegenover haar staat Tibbe. Pia is duidelijk zeer kwaad.

PIA BONGERS:
Luister Tibbe, Ellemeet is kwaad. Wat zeg ik woedend. En ik geef hem groot gelijk. Ik dacht dat ik je kon vertrouwen. Wat is dit voor lasterpraat?

Tibbe zegt eerst niks. Pia ontploft bijna.

TIBBE:

Het is de waarheid. Die Ellemeet is hartstikke fout.

PIA BONGERS:

Waar zijn je bewijzen?

Tibbe zegt niks. Pia draait zich even af van Tibbe, ze kijkt uit het raam. Op de achtergrond zien we de Deodorantfabriek fraai uitgelicht. Pia komt tot rust. Ze draait zich om.

PIA BONGERS:

Luister. Je kan het goed maken. Je schrijft een aardig stukje waarin je zegt dat meneer Ellemeet een zegen is voor Killendoorn. Dat het je spijt, dat je je vergist hebt en dat de geurtjes van de Deodorantfabriek zo lekker ruiken...

TIBBE:

Nee.

PIA BONGERS (onverstoorbaar):

En dat het zo vreselijk zou zijn als er geen deodorant was. Dat alle mensen dan stinkend zouden rondlopen...Oké dat is dan afgesproken.

Tinus de redactiekat springt bij Pia op tafel. Hij kijkt Tibbe bemoedigend aan.

TIBBE:

Ellemeet doet dingen die niet kunnen. Hij is gevaarlijk.

PIA BONGERS:

Tibbe, je was de laatste tijd zo goed op dreef. We kunnen die advertentiegelden niet missen. Wees toch een beetje verstandig.

TIBBE:

Ik doe het niet.

PIA BONGERS:

Dan heb ik niks meer te zeggen. Je kunt gaan.

Tibbe draait zich om en loopt weg.

PIA BONGERS:

Tibbe, autosleutels inleveren.

138. INT REDACTIEKAMER – AVOND

Tibbe komt briesend de redactiekamer in. Hij loopt naar Sjoerd om steun te krijgen. Sjoerd kijkt hem vragend aan.

TIBBE:

Ontslagen.

Sjoerd zegt niks. Tibbe zucht.

SJOERD:

Sorry dat ik het zeg, maar (hij slaat op de krant) in feite is dit toch pure roddelpraat. Hoe kom je aan die onzin?

Tibbe zegt niks.

139. EXT GROENMARKT - AVOND

Een downe Tibbe loopt de Groenmarkt op. In de haringkar brandt nog licht. Tibbe loopt er op af. Als hij vlakbij de kar is krijgt de haringman hem in het oog. Demonstratief sluit hij het luik van zijn kar voor Tibbe. Tibbe druipt af.

140. EXT STRAAT POLITIEBURO – NACHT (WAS AVOND)

Tibbe slentert over straat. Hij schopt een vuilnisbak om uit frustratie. De deur van het politiebureau gaat open en een agent kijkt naar buiten. De man kijkt Tibbe vernietigend aan. Tibbe haast zich de vuilnisbak weer recht te zetten.

141. INT ZOLDER TIBBE - NACHT

D De kamer is nog steeds feestelijk versierd en vormt een schril contrast met de terneergeslagen Tibbe. Minoes en Bibi zitten tegenover hem aan tafel.

TIBBE:

Ergens klopt het wel. Eerst ben ik niet ontslagen: door de katten. En nu ben ik wel ontslagen: ook door de katten.

MINOES:

Sorry.

Tibbe schudt zijn hoofd.

TIBBE:

Ik heb gedaan wat ik dacht dat ik moest doen.

Tibbe trekt een klein poesje op schoot en begint het spinnende diertje te aaien.

MINOES (fel):

Maar we laten het er niet bij zitten hoor Tibbe. Zo makkelijk komt Ellemet niet van de kattenpersdienst af. Er is vannacht een Mauw-in om de plannen te bespreken.

BIBI (enthousiast):
Een Mauw-in? Hoe laat?

MINOES (lachend):
Het is alleen voor katten.

BIBI (verontwaardigd):
Dat is discriminatie.

MINOES:
Sorry.

142. EXT DAK BIJ TIBBE – NACHT

De poezen verzamelen zich op het dak, waar Minoes zich bij de schoorsteen ophoudt.

143. INT ZOLDER TIBBE – NACHT

Bibi staat voor het raam. Ze heeft een slapend poesje in haar armen en ze kijkt naar de drukte op het dak. Een stuk of honderd katten, inclusief Minoes, verzamelen zich op het dak. Ook Jakkepoes. De katten zetten het op een krijsen. Ze zingen de grote Mauw-mauw-song.

TIBBE (OFF):
Bibi.

Bibi draait zich om. Op de tafel staan twee flinke ijscoupes. Bibi lacht als ze het ziet. Ze legt het poesje bij zijn broertjes of zusjes en schuift dan aan. Tibbe geeft haar een lepel.

TIBBE:
Ik ben blij dat je hier weer zo vaak komt.

Bibi kijkt even vriendelijk naar Tibbe, dan neemt ze een hap ijs. Als het gegil boven hun hoofd heel heftig wordt kijken Bibi en Tibbe elkaar even lachend aan. Ze eten van het ijs.

TIBBE:
Ik was je niet vergeten, hoor. Maar die kattenpersdienst en Minoes... 't was eerst geheim.

BIBI:
Ik snap het wel.

Plotseling wordt er hard op de deur geklopt. Bibi en Tibbe kijken elkaar verbaasd aan.

Voor Tibbe de deur kan open doen, zwaait hij al open. Bibi duikt geschrokken weg achter de bank. Het is mevrouw van Dam, in duster. In haar handen heeft ze de krant.

MEVROUW VAN DAM:

Luister eens Tibbe, ik heb het er met mijn man over gehad. En hij zegt ook zo gaat het niet langer.

TIBBE:

Wat bedoelt u?

MEVROUW VAN DAM:

Ik bedoel dit...het is hier een broeinest van katten. Hatsjie....

Mevrouw van Dam pakt haar zakdoek en snuit haar neus.

MEVROUW VAN DAM:

Zes jongen, en die zwerfkat, en dan nog die juffrouw...

Op dat moment zetten de katten even flink in.

MEVROUW VAN DAM:

En dan nog al die honderd op het dak. Hatsjie...

Mevrouw van Dams oog valt op Bibi die net even vanachter de bank kijkt.

MEVROUW VAN DAM:

En wat doet mijn dochter hier? Op dit tijdstip?
Bibi, je hoort allang in bed te liggen. Bibi!

Bibi komt vanachter de bank tevoorschijn. Mevrouw van Dam wappert met de krant.

MEVROUW VAN DAM:

Je kunt meneer Ellemeet misschien belachelijk maken. Maar mij niet.
Volgende week ben je hier weg. Ik verhuur deze kamer wel aan iemand anders. Een betrouwbaar iemand. Goedenavond.

Mevrouw van Dam dirigeert Bibi naar buiten.

144. INT KAMER BIBI – NACHT

Bibi ligt op bed. Ze staart verontrust verdrietig in het donker. Dan valt er opeens een schaduw op haar gezicht. Bibi kijkt op. Voor het raam zit Minoes. Bibi loopt naar het raam.

MINOES:

't komt allemaal goed. We hebben een plan.

Bibi krijgt weer een lach op haar trieste gezicht.

145. EXT GROENMARKT – DAG

Op de haringkar hangt een affiche met het portret van Ellemeet, met op de achtergrond de Deodorantfabriek. Harry de haringman staat achter de toonbank en begroet lachend meneer Ellemeet. Hij staat al in de startblokken om een harinkje te pakken.

HARINGMAN:
Uitjes erbij, stukje zuur?

ELLEMEET:
Doe er maar vijf, meenemen graag.

Harry begint de vis schoon te maken en in te pakken.

ELLEMEET:
Ik was even benieuwd Harry, je stemt toch wel positief aanstaande donderdag?

De haringman lacht. Hij werpt een blik op het affiche dat op zijn kar geplakt zit.

HARINGMAN:
Wat dacht u meneer Ellemeet. U kunt op me rekenen.

Ellemeet knikt de haringman tevreden gedag. Hij kijkt opzij en kijkt dan in valse blik van Joop de Monopoolkat die pontificaal op een prullenbak zit.

146A INT SLAGERIJ – DAG

De slager hakt twee stevige biefstukken. Ellemeet staat te wachten. Er klinkt een winkelbel . En nog één. En nog één. En nog één. En nog één. Als Ellemeet zich omdraait zitten er katten in de winkel. Ellemeet neemt haastig de biefstukken aan die slager over de toonbank overhandigt en verlaat de winkel.

146. EXT SLAGERIJ - DAG

De deur van de winkel (met pictogram verboden voor katten) zwaait open. Ellemeet komt naar buiten. Een groepje katten wacht en kijkt hem aan . De twee dames van bij de bakker hebben Ellemeet herkend. Ze knikken hem vriendelijk toe.

DAME 1:
We stemmen ook op u hoor.

DAME 2:
We zijn ook gek op katten.

Ellemeet schuift langs de twee dames, weg van de katten.

147. EXT BAKKER – DAG VERVALT**148. EXT HOTEL MONOPOOL– DAG**

Ellemeet komt naar buiten met de stokbroden onder zijn arm, de biefstukken en de vis in zijn ene hand en in zijn andere hand een flesje wijn. Hij steekt groetend zijn hand op naar de kok die de deur weer sluit. Ellemeet draait zich om. Tot zijn opluchting lijkt de kust veilig. Hij stapt opgeruimd verder.

149. EXT STEEGJE – DAG

Ellemeet slaat het steegje in waar zijn auto geparkeerd staat en ziet tot zijn ontzetting een zwijgende groep katten zitten. Allemaal kijken ze hem doordringend aan. Ellemeet wil naar zijn auto lopen, maar ze versperren hem de weg. Ellemeet baant zich een weg, hij struikelt bijna over een kat. Ellemeet kijkt even om, of niemand hem ziet en geeft dan de voorste, dikke Joop een schop. Joop blijft even beduusd zitten, de andere katten in een kring om hem heen. Ellemeet haast zich naar zijn auto. Hij opent razendsnel de deur van zijn auto, waar Mars op hem zit te wachten. Jakkepoes is op de motorkap gesprongen. Ze kijkt Mars dreigend aan.

ELLEMEET:

Kom er maar uit Mars, schiet op, poesjes, pak ze.

Tot Ellemeets verbazing blijft Mars in de auto zitten. Hij jankt. De poezen springen op de auto. dringen de auto binnen. Dat wordt Ellemeet te veel. De woede stijgt naar zijn hoofd. Hij pakt de hondenriem en begint wild om zich heen te slaan. De katten schieten alle kanten op.

Ellemeet schiet snel in zijn auto en rijdt weg. De katten hollen er achter aan als ware hij de kattenvanger van Hamelen.

150. INT TUINKAMER ELLEMEET – AVOND

Serene rust. Met een sigaartje tussen z'n lippen serveert Ellemeet een heerlijk diner aan z'n vrouw. Op tafel staan allerlei artikelen die Ellemeet die dag heeft aangeschaft. Stokbrood, vis, wijn, kaas, bloemen. Op de borden liggen flinke lappen biefstuk.

MEVROUW ELLEMEET:

Heerlijk gekookt, schat.

Mevrouw Ellemeet maakt een gebaar naar z'n sigaartje. Hij knikt en drukt de sigaar uit in de plantenbak. Hij maakt een holletje en gooit er aarde over heen.

MEVROUW ELLEMEET:

Hè, dat vind ik zo'n onhebbelijke gewoonte.

Ellemeet lacht haar kritiek weg met 'n charmante glimlach.

ELLEMEET (poeslief):

Ik ben blij dat je niet meer boos op me bent.

MEVROUW ELLEMEET:

Ik hoop dat je je leven betert. Dieren hebben toch ook gevoel.

Mevrouw Ellemeet steekt een stuk biefstuk in haar mond.

ELLEMEET:

Je hebt gelijk, lieverd.

Ellemeet steekt ook een stuk biefstuk in zijn mond. Hij kijkt tevreden naar zijn rozenstruiken en ziet dan tot zijn grote schrik een poezenkopje tussen de rozen. En nog één, en nog één, en nog één. Waar hij maar kijkt zijn poezenkoppen. Ze staren naar hem. Ellemeet staat geïrriteerd op.

MEVROUW ELLEMEET:

Lieverd, laat nou.

ELLEMEET (verontwaardigd):

Mijn rozen. Ze mollen mijn rozenperk.

Ellemeet pakt de eerste de beste fles van tafel en gaat de tuin in.

ELLEMEET:

Aaaah.

Mevrouw Ellemeet kijkt geschrokken toe hoe haar man in de struiken duikt. Ellemeet, komt onder de prikkels de serre binnen.

ELLEMEET:

Zijn ze weg of niet?

Tevreden loopt hij naar het tafeltje, maar mevrouw Ellemeet wijst achter haar man. Ellemeet draait zich om. Alle tien de katten zijn er weer. Dit wordt de goede man te veel. Hij stormt de andere kamer naar binnen.

151. INT SALON ELLEMEET – AVOND

In de kamer met jachttrofeeën rukt Ellemeet een geweer van de wand.

152. INT TUINKAMER ELLEMEET – AVOND

Ellemeet binnen met een jachtgeweer in zijn handen. Mevrouw Ellemeet kijkt geschokt hoe haar man een paar patronen in het geweer stopt.

MEVROUW ELLEMEET:
Wat doe je nou? Niet doen.

Mevrouw Ellemeet verdwijnt naar buiten.

153. EXT TUIN ELEMEEET - AVOND

Ellemeet legt zijn geweer aan.

ELLEMEET:
En nou krijg ik je, tuig.

Een paar katten schieten weg. Alleen Jakkepoes, Tinus de redactiekat en schele Simon blijven staan. Ze kijken Ellemeet uitdagend aan. Ellemeet kijkt door de zoeker. Hij richt op schele Simon die hem ontzettend scheel aankijkt (maar dat is de kat van de meester) en gaat dus verder naar Tinus (maar dat is de kat van Pia Bongers). Zijn zoeker blijft op Jakkepoes gericht. Hij haalt de trekker over. De katten schieten op tijd weg. Er klinkt een knal. Jakkepoes hinkt nog ergens op het gazon.

Voor Ellemeet voor de tweede keer kan aanleggen is Jakkepoes al weer verdwenen. Ellemeet draait zich om en ziet dan opeens een meisje in zijn tuin staan. Het is Bibi. Ze lacht. Ze lacht Ellemeet uit.

ELLEMEET:
Wat moet dat? Wat doe je hier?

Bibi moet zo vreselijk lachen dat ze geen antwoord kan geven. Ellemeet raakt buiten zichzelf van woede. Hij rammelt Bibi door elkaar en geeft haar dan een klap.

ELLEMEET:
En nou m'n tuin uit, rotkind.

154. EXT STRAAT ELLEMEET – AVOND

Bibi komt door de haag die de tuin van Ellemeet afschermt, gekropen. Ze lijkt te huilen. Dan duikt ook Minoes op. En de katten. Minoes slaat bezorgd haar arm om Bibi. Dan begint Bibi te lachen. Minoes lacht mee.

Lachend lopen ze weg, de katten achter hen aan.

155. INT ZOLDER TIBBE – AVOND

Tibbe hangt ongeschoren, in pyjama op de bank. Zijn donkere pyjama vol met kattenhaar. Naast hem liggen de poezen op de bank te slapen. Voor zich heeft Tibbe de krant met de kop: RECTIFICATIE.

TIBBE (wanhopig):

Moet je dit nou zien. Rec-ti-fi-ca-tie. Ze hadden zeker geen grotere letters. De fabriek breidt gewoon uit en we zullen nooit weten wat voor vreselijks Ellemeet 's nachts door onze stad vervoert. Minoes, als jij een vrachtauto moest verstoppen zodat geen mens hem kon vinden. Waar zou je dat dan doen?

Minoes kijkt om het hoekje van de keuken.

MINOES:

Als mens of als poes?

TIBBE:

Ach laat ook maar.

Tibbe verfrommelt de krant en gooit hem terzijde. Hij stort zich op een megazak chips. Minoes komt uit de keuken. Ze draagt haar vertrouwde mantelpakje, maar heeft wel een verzorgde haardracht (in elk geval iets feestelijks). De ketting van Bibi bungelt zichtbaar om haar hals. Tibbe kijkt Minoes aan. Hij ziet nu pas dat ze er mooi uit ziet. Het verbaast hem.

TIBBE:

Wat zie je er mooi uit.

MINOES:

Vanavond is het referendum.

Tibbe knikt.

TIBBE:

Ik ga niet. Ik ben blij dat ik geen stukjes meer hoeft te schrijven. (voor zich uit) Heel Killendoorn haat me.

MINOES:

Ik ga wel. En ik zou het erg prettig vinden als je meeding.

Minoes zegt dit op zo'n manier dat Tibbe voelt dat er iets bijzonders aan de hand is.

TIBBE:

Oh.

156. EXT STADHUIS -> DAK STADHUIS – NACHT

Affiches voor het referendum over de uitbreiding van de Deodorantfabriek hangt pontificaal op de deuren van het stadhuis. Op het dak van het Stadhuis drentelen enkele katten heen en weer. Onder andere Joop, Mevrouw Pastoor, Leentje, Joop en Tinus.

JOOP:
Zouden er ook hapjes zijn?

MEVROUW PASTOOR:
Hou toch op Joop, het leven gaat niet alleen maar door de maag.

JOOP:
Oh nee?

TINUS:
Nee.

Tinus werpt een verleidelijke blik naar Leentje. Hij wrijft even langs haar lijf.

MEVROUW PASTOOR:
Tinus, je bent net vader geworden.

TINUS:
Dat is waar ook. Nou en?

Hij lacht allercharmantst. Leentje geeft hem een kopje.

MEVROUW PASTOOR:
Daar is ze. Daar is Minoes.

De katten kijken. Tibbe en Minoes staan aan de overkant van de straat.

TINUS:
Nou jongens, het zal mij benieuwen. Wij hebben ons best gedaan. (met een blik naar Minoes) Nu zij nog.

157. EXT STADHUIS – NACHT

Tibbe en Minoes kijken naar de mensen die naar binnen stromen. De bakkersvrouw. Meneer en mevrouw van Dam. De haringman, Pia Bongers samen met Sjoerd.

Tibbe schrikt ervan ze te zien. Hij maakt aanstalten zich om te draaien maar Minoes houdt hem tegen. Ze kijkt hem doordringend aan.

MINOES:
Je moet mee. Leren Durven, weet je nog?

158. INT ZAAL STADHUIS – NACHT (NB SCENE IS GEWIJZIGD)

De zaal is al goed gevuld als Minoes en Tibbe door de hoofdingang binnenkomen. Werknemers van de Deodorantfabriek staan bij de ingang van de deur en bespuiten de binnenkomende bakkersvrouw met de nieuwste geuren. De bakkersvrouw ruikt even aan het geurtje op haar hand en vindt het lekker. Dan komen Tibbe en Minoes binnen. De medewerker van de fabriek die hen wil bespuiten, wordt door Tibbe geïrriteerd afgeweerd. De zaal is stampvol, iedereen is aanwezig: meneer en mevrouw van Dam. Harry de haringman zit naast meneer Pastoor. Overal waar Tibbe en Minoes langs lopen wordt druk gefluisterd zodra ze zijn gepasseerd. Minoes ziet nog een plaatsje. Ze trekt Tibbe mee. Ze schuiven langs een paar mensen naar de vrije plaatsen. In de rij achter hen zitten de twee roddelantes. Ook zij herkennen Tibbe en Minoes.

DAME 1:

Dat is die jongen van de krant weet je wel. Met z'n secretaresse.
Hij is nu weg bij de krant. Ontslagen.

Tibbe probeert het niet te horen.

DAME 2:

Oh ja?

DAME 1:

Vanwege dat schandalige stukje over meneer Ellemeet. Met al die valse beschuldigingen. Wist je dat niet?

Tibbe kan wel in elkaar krimpen. Hij zoekt steun bij Minoes, maar die kijkt ijsig kalm voor zich uit. Ze heeft iets sfinxachtigs: katachtig geheimzinnig. Ze trekt zich nergens iets van aan. Dan begint meneer Ellemeet, met sigaartje, in de microfoon op het podium te spreken.

ELLEMEET:

Geachte mensen, lieve vrienden....

Het krachtige steunend applaus dat bij zijn eerste woorden losbreekt noodzaakt hem te stoppen. Ellemeet maant de mensen tot rust. Tibbe kijkt even sip opzij, naar de zijkant van de zaal waar de pot gouden munten (van het begin van zijn journalistieke carrière) trots in een vitrinekastje staan opgesteld. Er naast een foto van de vindster op de vindplek, Mevrouw Pastoor bij een gegraven kuiltje in de aarde op het kerkhof. Tibbe proeft de herinnering.

ELLEMEET:

... wat een heerlijke opkomst. U weet de uitbreiding van de Deodorantfabriek kan slechts gerealiseerd worden dankzij u. Om alles helder te maken, heb ik een film gemaakt die ik u graag wil laten zien. Oh kijk daar staat een televisie. Dat mag toch wel even burgemeester?

De burgemeester glimlacht en maakt een 'vooruit-gebaar'. De mensen gaan er eens goed voor zitten als mevrouw Ellemeet de video start. Op het scherm verschijnen de beelden van het promotiefilmpje dat Ellemeet samen met zijn vrouw heeft gefilmd.

OP HET SCHERM:

Een grote bak met deodorantvloeistof. Erboven een reuzepipet die druppels geurstof in de bak druppelt. Ellemeet, strak in het pak kijkt allercharmantst in de camera.

ELLEMEET:

De precieze samenstelling is natuurlijk geheim. Maar ik kan u verzekeren dat het juist die combinatie van de heerlijkste geuren, de zachtste oliën en de krachtigste kruiden is die de DEO-deo's zo bijzonder maken. Puur natuur. Lief voor mens en dier.

Plots is er een snelle storing op het scherm. Dan zien we videobeelden, gedraaid door Bibi.

OP HET SCHERM

Mevrouw Pastoor in het steegje.

Harry de Harigman stoot meneer Pastoor aan en wijst lachend naar het scherm.

HARRY DE HARINGMAN:

Hé, daar heb je mevrouw Pastoor.

OP HET SCHERM

Mevrouw Pastoor krijgt een schop van Ellemeet.

Meneer Pastoor en Harry kijken elkaar verbijsterd aan. Er gaat een golf van verontwaardiging door de zaal. Mevrouw Ellemeet begint geschrokken te giechelen.

Tibbe kijkt naar Minoes die met een tevreden trek op haar mond kijkt naar dat wat de beelden aanrichten. Nu pas valt Tibbe's oog op Bibi die hoog op de balken zit en haar videocameraatje, dat met een snoer aan de televisie zit, vasthoudt. Ze lacht naar Tibbe.

OP HET SCHERM:

Ellemeet slaat de katten met de hondenriem. Zijn auto rijdt weg met een horde katten erachteraan.

Mevrouw Ellemeet rommelt aan de video, maar weet niet wat er mis is. Meneer Ellemeet komt van de voorste rij. Hij kan zijn ergernis niet voor zich houden en snauwt zijn vrouw af.

ELLEMEET (Geïrriteerd):

Wat doe je nou weer....

MEVROUW ELLEMEET:

Ik doe niks.

Ellemeet springt op het podium voor het scherm en probeert de mensen gerust te stellen.

ONDERWIJL ZIEN WE OP HET SCHERM/EN OP ELLEMEETS PAK:

Ellemeet richt zijn buks eerst op Tinus en dan op Jakkepoes. Hij legt aan en schiet mis.

Ellemeet reageert zich af op de andere katten.

ELLEMEET:

Dit is trucage, dames en heren, pure trucage...

Iemand probeert mij hier zwart te maken.

Mevrouw Ellemeet trekt haar man weg van het scherm. Tibbe volgt met zijn blik Ellemeet die, door zijn vrouw in de richting van de uitgang wordt getrokken. Er ontstaat chaos en gejoel. De mensen gaan staan.

OP HET SCHERM:

Ellemeet grijpt Bibi vast en geeft haar een klap.

Mevrouw van Dam wijst woedend naar het scherm.

MEVROUW VAN DAM:

Hij sloeg mijn kind. Het is schandalig!

MENEER PASTOOR:

Handen af van Mevrouw Pastoor!

BAKKERSVROUW:

Ik dacht dat meneer Ellemeet zo'n grote dierenvriend was!

Tibbe ziet Ellemeet bij de uitgang en hoe hij voor hij de zaal verlaat zijn sigaartje uitdrukt in een plantenbak en verbergt de peuk onder de aarde verbergt. Tibbe ziet het. Terwijl de mensen joelen heeft Tibbe een moment van helderheid.

Het flitsmoment: Tibbe's blik focust van Ellemeets handeling naar de pot gouden munten, en weer naar de plantenbak met de peuk van Ellemeet. Hij ziet een flits van een graafmachine op het terrein bij de fabriek. Tibbe begrijpt ineens alles. Hij gaat staan. Over dit moment van uliem inzicht horen we de burgemeester die de chaos probeert te sussen.

BURGEMEESTER:

Pauze, dames en heren. Dit lijkt mij een uitgelezen moment voor een versnapering.

TIBBE (hard):

Nee!

Het opgewonden geroezemoes verstomt in één keer. Iedereen kijkt naar Tibbe.

TIBBE:

Ziet u nu wel dat ik gelijk had? En er vast zijn nog meer bewijzen te vinden. Op naar de Deodorantfabriek!

Meneer van Dam komt juichend overeind.

159. EXT STADHUIS - NACHT

De mensen stappen in hun auto's. Meneer en mevrouw van Dam en Bibi zitten in een auto. Meneer van Dam zit achter het stuur. Bibi, achterin, ziet het, ze kijkt opzij naar Tibbe, maar die staat op de achterbank. Tibbe heeft zijn hoofd door het open dak van de auto gestoken. Minoes wil op de auto van de familie van Dam aflopen, maar ze wordt staande gehouden door tante Moortje die op de trap van het stadhuis zit.

TANTE MOORTJE:
Psst, Minoes...

Minoes kijkt tante Moortje met glinsterende ogen aan.

MINOES:
Tante Moortje, het is me gelukt. Goed hè?

TANTE MOORTJE:
Net op tijd.

Tante Moortje kijkt Minoes doordringend aan.

TANTE MOORTJE:
Vannacht moet het gebeuren...

MINOES:
Vannacht...

TANTE MOORTJE:
Je zus weet nu zeker hoe je weer kat kan worden.

Ze kijkt om zich heen.. . haar blik gaat langs Tibbe die met zijn hoofd uit het open dak overzicht houdt over de mensen en wacht tot iedereen is ingestapt.

MINOES:
Ik kan niet. Tibbe...m'n baas, hij heeft me nodig.

TANTE MOORTJE:
Onzin. Hij heeft je helemaal niet nodig. Hij kan alles en hij durft alles.

Op dat moment beginnen de auto's te rijden. Als een generaal die ten strijde trekt leidt Tibbe de colonne naar het slagveld. Eén voor één rijden de auto's achter de auto van meneer van Dam aan.

TIBBE:
Volg mij! Naar de fabriek!

Minoes ziet dat Tante Moortje gelijk heeft. Tibbe rijdt weg, zonder haar. Hij heeft haar niet nodig. De auto van de burgemeester rijdt mee in de colonne.

160. EXT DEODORANTFABRIEK – NACHT

Er brandt een lichtje in de Deo. Achter het raam bewegen geagiteerde schaduwen.

161. INT DEODORANTFABRIEK – NACHT

Schaarse verlichting. Een schilderij met mevrouw Ellemeet in bevallige positie. Het schilderij is opzijgeschoven en toont een kluis die er normaal achter verborgen zit. Meneer Ellemeet haalt de kluis leeg. Hij doet pakken geld in de handtas van zijn vrouw. Als de tas vol is geeft hij hem aan zijn vrouw. Ellemeet stopt de rest van het geld in de zakken van zijn jas.

MEVROUW ELLEMEET:

Maar ik wil helemaal niet naar Chili...Je luistert niet eens, ik heb hier ook mijn dingen hoor je. 't Kan jou misschien niks schelen, maar ik heb ook een eigen leven.

ELLEMEET (vuil):

Mens hou toch op. Je snapt er niks van.

Door de ruiten aan de achterzijde van de fabriek schijnen plots felle lichten. Ellemeet en zijn vrouw blijven even gespannen staan. Dan klinkt er een oorverdovend geraas. Ellemeet beent woedend naar de deur aan de achterkant.

ELLEMEET (geirriteerd):

Waar zijn ze nou weer mee bezig.

Mevrouw Ellemeet volgt. Ellemeet opent de achterdeur.

162. EXT ACHTERKANT DEODORANTFABRIEK – NACHT

Ellemeet en zijn vrouw komen naar buiten. Ze worden verblind door het licht van een schijnwerper dat vol hun zijn gezicht schijnt. Het terrein voor de fabriek staat vol met auto's. Tibbe zit op een graafmachine. Hij geeft flink gas. De machine graaft in grond en graaft met een grote schep het vrachtautootje op. De voorkant is wat gehavend.

TIBBE (pesterig-vriendelijk):

Kijk nou eens meneer Ellemeet. Een vrachtautootje. Een gebotst vrachtautootje. U was er toch eentje kwijt?

Onder luid applaus demonstreert hij het autootje (dat in de laadschep zit) aan de omstanders. Harry de Haringman is er nu echt van overtuigd dat zijn 'vriend' geen vriend is. Hij loopt dreigend op Ellemeet af. Ellemeet schrikt er van.

ELLEMEET:

Harry, rustig nou. Rustig nou.

Net als het lijkt dat Harry Ellemeet een enorme knal voor zijn kop gaat geven, rukt hij het Vereniging van Dierenvrienden-speldje van de revers van Ellemeets jasje. Eennaar gat blijft achter op het jasje. De mensen applaudisseren. Ellemeet, overmand door de machteloze gevoelens van een slechte verliezer, doet een paar stappen naar voren.

ELLEMEET:

Weet je wat jullie zijn? Een stelletje ondankbare honden. Alles, alles wat ik heb gedaan, **was** ter meerdere eer en glorie van jullie. Alles voor jullie. Heel Killendoorn bloeit en blaakt, dankzij mij!

Ellemeets blik blijft even op de burgemeester rusten.

ELLEMEET (emotioneel):

Ik hoef geen dank je wel, maar ik wil wel respect. Mag ik nu even passeren...

Ellemeet wil langs de burgemeester, maar dat lukt niet. Ook Harry de haringman blokkeert de doorgang.

BURGEMEESTER:

Burgers van Killendoorn. Deze man heeft geprobeerd mij om te kopen. Met een zwembad. Ik weet nog wel een prima locatie voor dat zwembad, Ellemeet. Zwem ze.

De burgemeester en Harry smijt samen Ellemeet in de kuil. Stapels bankbiljetten dwarrelen in het rond. De omstanders lachen. De burgemeester en de haringman wisselen een blik met een trotse Tibbe die nog steeds op de graafmachine zit. De mensen klappen.

163. EXT DAK - NACHT (tekst tante Moortje gewijzigd)

Een koude ijle nacht. Minoes en tante Moortje verplaatsen zich over een muurtje tussen twee daken. Minoes probeert haar tante bij te houden. Als ze praten produceren ze kleine wolkjes van de kou.

MINOES:

Tante Moortje niet zo snel. Wat moet ik eigenlijk doen?

Tante Moortje stopt. Ze kijkt even om.

TANTE MOORTJE:

Een **goudvink** opvreten met veren en al.

Minoes huivert.

TANTE MOORTJE

Het is simpel. **Vogels** eten kruiden. En kruiden helpen tegen ziektes. Ook tegen die van jou.

Minoes denkt na.

TANTE MOORTJE:

Schiet nou op. De goudvinken zijn op weg naar het zuiden, maar er zit er nog eentje in je tuin. In je ouwe tuin in de Emmalaan. (ze kijkt even naar de lucht) We moeten opschieten. Als de sneeuw komt, is ie weg.

Minoes kijkt nog even om naar haar oude huis, het huis van Tibbe.

164. INT REDACTIE – NACHT (WAS DRUKKERIJ) (dialogo gewijzigd)

Tibbe, Sjoerd en Pia Bongers staan tevreden bij een stapel verse kranten met grote koppen die de val van Ellemeet aangeven. Ze drinken een glas champagne. Pia Bongers heeft er bloesjes van op haar wangen en Tibbe ook een beetje

PIA BONGERS:

Gefeliciteerd, maar ik blijf erbij dat je geen bewijs had. En zonder bewijs mag je niet schrijven. Ik hoop dat je dat voortaan anders aanpakt.

TIBBE:

Graag.

PIA BONGERS (trots):

Het best bewaarde geheim van Killendoorn onthuld door een verslaggever van mijn krant.

SJOERD:

Maar hoe heb je dat nou ontdekt van die vaatjes? Zelfs Ellemeets medewerkers wisten niet dat hij van die gevaarlijke hormonen gebruikte.

TIBBE:

Ach, ik heb zo mijn bronnen.

PIA BONGERS:

Je secretaresse zeker weer.

SJOERD:

Waar is ze eigenlijk. In een boom?

Sjoerd lacht en Pia ook. Er valt een muntje bij Tibbe.

165. INT TRAPPENHUIS – VROEGE OCHTEND

Tibbe dendert de trap op. Hij heeft haast, maar als hij de overloop van van Dam met twee grote passen wil overbruggen zwaait de deur open. Het is meneer van Dam (in peignoir), mevrouw van Dam (ook in peignoir) staat achter hem. Ze hebben goed nieuws, maar Tibbe heeft geen tijd.

MENEER VAN DAM:

Ehm Tibbe, ik wilde je even zeggen dat de huur bij deze niet meer is opgezegd. Het was een overhaaste, onterechte beslissing...vond ik.

Meneer van Dam kijkt naar zijn vrouw die wel gecharmeerd is van dit pittig optreden van haar man. Tibbe wil eigenlijk doorlopen, hij heeft haast.

~~MENEER VAN DAM:
Dus als je wilt blijven.~~

TIBBE:
Ja ja natuurlijk.

Tibbe betreedt met grote stappen de trap. De twee kijken hem gearmd romantisch, verbaasd na, terwijl hij naar boven dendert.

166. INT ZOLDER TIBBE- VROEGE OCHTEND (NB IS IETS GEWIJZIGD)

Blauwig licht verlicht de zolder. Er is niemand aanwezig, behalve de kleine poesjes. Er komt iemand de trap opgedenderd.

TIBBE (OFF):
Minoes! Minoes!!!

De deur gaat open.

TIBBE:
Minoes?

Tibbe ziet dat de doos leeg is. Hij loopt naar het open raam en kijkt over het dak. Jakkepoes loopt chagrijnig op Tibbe af. Ze springt langs hem de kamer in. Jakkepoes gaat bij haar jongen liggen. Tibbe gaat naar haar toe.

TIBBE:
Jakkepoes, waar is Minoes?

JAKKEPOES:
Mriauw.

Tibbe is radeloos. Hij loopt naar de tafel. Zijn blik valt op de handschoentjes die hij voor Minoes kocht. Hij pakt ze op en laat ze door zijn handen glijden. Dan hoort hij een geluidje bij het raam. Hij kijkt opgetogen op. Maar het is Bibi die door het raam binnenkomt. Ze laat het poezenhangertje zien.

BIBI:
Minoes is weg. (ze laat haar poezenkettinkje zien) Dit hing aan m'n raam.

TIBBE (radeloos):
Ze had er genoeg van. Ze is vertrokken. Terug naar huis. (opeens ziet hij een lichtpuntje) Naar de Emmalaan.

167. EXT EMMALAAN – VROEGE OCHTEND

Tibbe fietst gehaast naar de Emmalaan met Bibi staand achterop de bagagedrager. Bij het grasveldje met de wikip en het dichte struikgewas springt Bibi van de fiets.

BIBI:
Waar moeten we zijn? Welk nummer?

TIBBE:
Een gouden regen, een gouden regen. Een tuin met een gouden regen.

Tibbe struint gehaast de eerste de beste struik in.

TIBBE:
Maar wat is een gouden regen?

(eventueel: Tibbe's oog valt op een vaatje, waarvan een klein stukje onder een berg bladeren uitsteekt. Met zijn hand haalt hij de bladeren weg waardoor we nu een vaatje uit de deodorantfabriek zien, het bloemetjespapier heeft losgelaten, waardoor het giftig- pictogram zichtbaar is geworden Op dat moment roept Bibi keihard.)

BIBI (OFF):
Kom hier...Tibbe!

Tibbe haast zich uit de struik.

168. EXT STRAAT ->STOEP VOORTUIN HUIS EMMALAAN – VROEGE OCHTEND

Bibi en Tibbe komen gehaast aanlopen. Tibbe heeft zijn fiets aan de hand. Ze kijken over hekjes en heggen in de voortuinen van de huizen. Dan ziet Bibi in de voortuin van een hoekhuis een poes. Bibi houdt Tibbe die al door wil lopen tegen. Allebei kijken ze naar de poes. De poes kijkt Tibbe en Bibi recht in de ogen. Ze zien de ogen van Minoes.

BIBI:
Minoes?

De poes schiet onder een struik.

TIBBE:
Oh nee... we zijn te laat.

BIBI:
Wat jammer.

Er klinkt geritsel in de bosjes. De poes komt met een goudvink in haar bek tevoorschijn. Het beestje leeft nog. Het piept en doet een fladderpoging.

BIBI:
Minoes, laat los!

De poes schiet weg langs het huis, naar de achterkant van het huis, met de vogel in haar bek. Bibi en Tibbe zijn geschokt. Bibi wil de tuin betreden, maar Tibbe houdt haar tegen.

TIBBE:
Niet doen. Het is de natuur...

BIBI:
Rot natuur.

TIBBE:
Katten vangen nou eenmaal vogeltjes.

Bibi haalt haar schouders op. Tibbe gaat op zijn fiets zitten.

BIBI:
Wil je haar niet meenemen?

Tibbe schudt zijn hoofd. Bibi klimt achterop.

TIBBE (hij lacht flauwtjes):
Ik heb nog **zeven poezen thuis**. Kom er staat nog ijs in de koelkast.

Samen fietsen ze weg, langs de tuin van het huis. Terwijl ze wegfietsen voeren ze onderstaande dialoog.

TIBBE:
Toch had ik het niet verwacht.

BIBI:
Dat ze geen vogeltjes zou vangen? Ze keek zo vaak zo...zo valsig...

169. EXT TUIN EMMALAAN – VROEGE OCHTEND (dialoog iets gewijzigd)

Verscholen tussen de struiken ziet Minoes Bibi en Tibbe wegfietsen. Ze vindt het moeilijk en rilt een beetje. Er klinkt gepiep. De poes komt met de piepende **goudvink** in haar bek op Minoes afgelopen. Minoes kijkt naar de triomfantelijke blik van haar zus en het wanhopige gefladder van de vogel.

Minoes voelt speeksel in haar mond komen. Ze likt haar lippen af. Ze kromt haar rug. De spieren in haar armen spannen zich. De poes is nu vlakbij. Minoes kijkt naar de angstige blik van de vogel. Opeens komt Minoes bij zinnen. Ze slaat met een klap het vogeltje uit de bek van haar zus. Het beestje fladdert opgelucht weg.

ZUS VAN MINOES (dreigend zacht):
Dat is het toppunt.

MINOES (vol schaamte):
Het spijt me.

ZUS VAN MINOES:
Ik ben de hele nacht bezig geweest om dat beest te vangen.

MINOES:
Ik kon het niet helpen. Het gebeurde voor ik er erg in had. Maar (Minoes kijkt zoekend om zich heen) is er niet nog eentje....

ZUS VAN MINOES:
Ha! Je gelooft toch niet dat ik nog een keer op jacht ga voor jou?

De rode zuster kijkt Minoes woedend aan.

ZUS VAN MINOES:
Weet wat jij bent? Je bent een mens. Ze zijn allemaal hetzelfde. Wel zelf kip eten, maar o wee als wij een vogeltje vangen...

MINOES:
Heel oneerlijk.

ZUS VAN MINOES:
Waarom doe je het dan zelf?

Minoes haalt haar schouders op.

MINOES:
Ik weet het niet. Ik denk dat ik veranderd ben. Ik kon me *indenken* dat dat vogeltje bang was. En dat ie pijn had. Raar hè?

ZUS VAN MINOES:
Het komt nooit meer goed met jou. Als je je zoiets kunt indenken ben je geen kat meer. Sjjjjjjj. (ze blaast)

170. INT ZOLDER TIBBE – DAG

Bibi zit aan de keukentafel. Tibbe smakt twee halvolle bakken ijs op tafel. Hij kijkt er even naar. Het ziet er niet echt feestelijk uit. Tibbe haalt een hand kauwgomballen uit de automaat en gooit ze als garnering over het ijs. Hij vist twee lepels uit het afdruiptrek en zet ze in het ijs. Hij schuift één van de bakken richting Bibi. Bibi glimlacht flauwtjes. Ze neemt een klein hapje ijs, het smaakt niet echt. Daarom doet ze een kauwgombal in haar mond. Door het raam op de achtergrond zien we piepkleine vlokjes sneeuw vallen.

TIBBE:
Weet je wat het is? Ik heb mijn baan terug, ik mag in mijn huis blijven. Maar het kan me allemaal niks schelen. Zonder Minoes...ik had haar nog zoveel willen vragen. (Tibbe slaat een beetje op hol) en heb ik haar eigenlijk ooit wel bedankt?

Tibbe valt stil. Hij neemt een hap ijs.

TIBBE:

Eigenlijk vond ik haar ontzettend leuk. Zoals ze in een boom kon klimmen.

BIBI:

Of spinnen.

TIBBE (dromerig):

Eigenlijk was ze het allerliefste als ze spon.

BIBI:

Spinde. (ze denkt even na)
En neusie- neusiën.

TIBBE (enthousiast):

Ja. (weemoedig) Ze was een poes, maar ik zag het niet. Kon ik de tijd maar terugdraaien, dan zou ze al haar katse gewoontes mogen houden.

MINOES (OFF):

Allemaal?

Tibbe en Bibi kijken elkaar in een flits aan. Dan kijken ze naar het keukenraam. Minoes staat in de dakgoot. Het sneeuwt.

BIBI:

Minoes!

Tibbe loopt op enthousiast op haar af.

TIBBE:

Natuurlijk. U mag spinnen en krabben en kopjes geven.

MINOES:

Krabben hoeft nou niet, maar ik zou best een lekker kopje willen geven.

TIBBE:

Doe het maar gerust. Ik ...ik ben zo blij dat u ...dat je weer terug bent.

Minoes geeft Tibbe een kopje.

TIBBE (verlegen):

Dat neusie-neusiën. Hoe ging dat ook alweer?

Minoes glimlacht. Met haar neus gaat ze voorzichtig richting Tibbe. Tibbe doet hetzelfde.

TIBBE:

Doe ik het goed zo?

MINOES:

Heel goed.

Ze snuffelen aan elkaar. Dit neussie-neussiën gaat over in het neuzen zoals Eskimo dat doen, gevolgd door een voorzichtige kus op de mond. Dan klinkt er een enorme knal. Geschrokken laten Tibbe en Minoes elkaar los. Ze kijken naar Bibi die een geknalde kauwgombel op haar gezicht heeft.

BIBI (half verbaasd):

Ik kan het.

Tibbe en Minoes lachen. Bibi ook. Tibbe tilt Minoes uit de dakgoot.

**FADE OUT
TITELS**

171. EXT DAK STADHUIS – DAG

Terwijl de generiek loopt zien we een chaotisch gefilmde 'reportage' van Bibi die het huwelijk tussen Tibbe en Minoes op het dak filmt. Een besneeuwd dak. Voetsporen van schoenen. Dan opeens poezenpootjes inde sneeuw. Alle belangrijke mensen en poezen zijn aanwezig. Minoes' witte jurk steekt stralend af bij de blauwe lucht. De burgemeester voltrekt het huwelijk. Op een naburig gebouw, opeen schoorsteen, volgt zelfs Minoes' zuster de plechtigheid. Minoes ziet haar en lacht opgelucht. Ze kijkt dan naar Tibbe en is helemaal blij.